25
Tamil

நபிகள் நாயகம் வரலாறு

The Cooperative Office for Call & Guidance at Al-Olaya, Sulaimaniah & North Riyadh
Under the Supervision of Ministry of Islamic Affairs and Endowment and Call and Guidance
Tel.: 4704466 / 4705222 - Fax 4705094 - P.O. Box: 87913 Riyadh 11652
ردمك: ٩٩٦٠-٨١٣-٦٥-٨
مطبعة النرجس [illegible]

السيرة النبوية
أعده وترجمه إلى اللغة التاميلية:
شعبة توعية الجاليات في الزلفي

الطبعة الثانية: ١٤٢٣/٦ هـ.

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي ١٤٢٠هـ
فهرست مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر
المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات (الزلفي)
السيرة النبوية الزلفي
٤٤ ص : ١٧*١٤ سم
ردمك : ٨ـ- ٦٥- ٨١٣-٩٩٦٠
(النص با للغة التاميلية
١- السيرة النبوية أ- العنوان
ديوي ٢٣٩ ٢٠/٠٩٠٩

رقم الإيداع : ٢٠/٠٩٠٩
ردمك : ٨ـ- ٦٥- ٨١٣-٩٩٦٠

صف وإخراج: **شعبة توعية الجاليات في الزلفي**

நபிகள் நாயகம் வரலாறு

السيرة النبوية

நபித்துவத்திற்கு முன் அரபியரின் நிலை

சிலை வணக்கம்தான் அன்றைய அரபியர்களிடம் வியாபித் திருந்த மார்க்கமாக இருந்தது. நேரிய மார்க்கத்திற்கு முரண் பட்ட இந்தச் சிலை வணக்கத்தை அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டதால் அவர்கள் வாழ்ந்த காலம் அறியாமைக் கால மென அழைக்கப்பட்டது. ஏக இறைவனாகிய அல்லாஹ்வை விடுத்து அவர்கள் வணங்கி வந்த தெய்வங்களில் பிரபலமான வை லாத்,மனாத்,உஸ்ஸா, ஹுப்ல் ஆகியவையாகும். ஆயி னும் யூத, கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவியவர்களும் நெருப்பா ராதனை செய்பவர்களும் அரபியர்களில் இருந்தனர். மேலும் இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களின் மார்க்கமாகிய ஓரிறைக் கொள் ளையைக் கடைபிடித்து வந்த வெகு சிலரும் அவர்களில் இருந்தனர்.

பொருளாதார நிலையைப் பொறுத்தவரை கிராமவாசிகள் மேய்ச்சலைச் சார்ந்திருக்கக் கூடிய கால்நடைகளின் வருவா யையே முழுக்க முழுக்க நம்பி வாழ்ந்து வந்தனர். நகரவாசி களிடம் பொருளாதார வாழ்க்கையின் அடிப்படை வியாபாரமும் விவசாயமுமாக இருந்தது. இஸ்லாம் வருவதற்கு சிறிது முன் னர் அரபுத் தீபகற்பத்தில் மக்கா நகர் மிகப் பெரும் வியாபாரத் தலமாகத் திகழ்ந்து வந்தது. அங்கு பல்வேறு பகுதிகளில் வீடுகளின் அமைப்புகளும் பழக்க வழக்கங்களும் நாகரிக மான முறையில் இருந்தன.

சமூக வாழ்வைப் பொறுத்தவரை அநியாயம் பரவிக் கிடந் தது. அங்கு பலவீனர்களுக்கு எந்த உரிமையும் கிடையாது. பெண் குழந்தைகள் உயிருடன் புதைக்கப்பட்டனர். புனித

மானவை எனக் கருதப்பட்டவை அலட்சியப்படுத்தப்பட்டன. பலமுள்ளவர்கள் பலவீனர்களின் உரிமைகளைச் சுரண்டித் தின்றனர். கணக்கின்றி பல மனைவியரை வைத்திருந்தனர். விபச்சாரம் பரவிக்கிடந்தது. அற்பக் காரணங்களுக்காக பல குலங்களிடையே போர்கள் நடந்து கொண்டிருந்தன. இதுவே இஸ்லாம் தோன்றுவதற்கு முன் அரபு நாட்டினுடைய சூழ் நிலை குறித்த சுருக்கமான கண்ணோட்டமாகும்.

பலியிடப்பட்ட இருவரின் மகன்

குறைஷிகள் நபிகள் நாயகத்தின் பாட்டனாரான அப்துல் முத்தலிபிடம் தங்களின் சந்ததியினரையும் செல்வத்தையும் குறித்து பெருமையடித்துக் கொண்டிருந்தனர். அப்போது அப்துல் முத்தலிப் தனக்கு பத்து ஆண்மக்களை அல்லாஹ் கொடுத்தால் அவர்களில் ஒருவரை தெய்வங்களுக்கு அறுத்துப் பலியிடுவதாக நேர்ச்சை செய்து கொண்டார். அவர் விரும்பியது நடந்தது. அவருக்கு பத்து ஆண் மக்கள் பிறந்தனர். அவர்களில் ஒருவர்தான் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் தகப்பனார் அப்துல்லாஹ்.

அப்துல் முத்தலிப் தனது நேர்ச்சையை நிறைவேற்ற நாடிய போது இது மக்களிடம் தவறான முன்னுதாரணமாக ஆகிவிடக்கூடாதென மக்கள் அவரைத் தடுத்தனர். பிறகு அப்துல்லாஹ்வா அல்லது அவருக்கு ஈடாக பத்து ஒட்டகமா? எனச் சீட்டுக் குலுக்கி எடுக்க வேண்டுமென அனைவரும் முடிவு செய்தனர். அப்துல்லாஹ்வின் பெயரே அதில் வந்து விட்டால் மீண்டும் சீட்டுக்குலுக்கிப் போட்டு மேலும் பத்து ஒட்டகங்களை அதிகப்படுத்த வேண்டுமெனவும் முடிவு செய்தனர். பிறகு சீட்டுக்குலுக்கி எடுக்கப்பட்டது. அதில் அப்துல்லாஹ்வின் பெயரே தொடர்ந்து வந்தது. 10ஆவது தடவையில் ஒட்டகங்களின் பெயர் வரவே ஒட்டகங்களின் எண்ணிக்கை நூறை எட்டியது. பிறகு நூறு ஒட்டகங்களை அறுத்தனர்.

அப்துல் முத்தலிப் தமது பிள்ளைகளில் அப்துல்லாஹ் மீது மிகப் பிரியமானவராக இருந்தார். குறிப்பாக இந்த சம்பவத் திற்குப் பிறகு! அவர் வாலிபமாகி பெரிய ஆளாக ஆன பிறகு அவரது நெற்றியில் ஒரு ஒளி தோன்றியது. மக்களில் யாருக் கும் அவ்வாறு ஏற்பட்டதில்லை. அப்துல்லாஹ் பெரியவரான தும் அவரின் தகப்பனார் பனூஸஹ்ரா கோத்திரத்தில் வஹ்ப் என்பவரின் மகளான ஆமினா என்ற வாலிபப் பெண்ணைத் தேர்வு செய்து அவருக்கு மணமுடித்து வைத்தார். அப்துல் லாஹ்வின் நெற்றியில் சுடர் விட்டுக் கொண்டிருந்த அந்த ஒளி இத்திருமணத்திற்குப் பின் ஆமினாவின் வயிற்றுக்குள் சென்று விட்டது. அப்துல்லாஹ் இவ்வாழ்க்கையில் தனது பணியை நிறைவு செய்து விட்டார்.

ஆமினா நபிகள் நாயகத்தை கருவுற்றிருந்த மூன்றாம் மாதம் அப்துல்லாஹ் வியாபாரக் கூட்டத்துடன் சிரியா நாட் டுக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றார். திரும்பி வரும் வழியில் நோய் வாய்ப்பட்டார். எனவே மதீனாவில் பனூநஜ்ஜார் கோத்திரத் தைச் சேர்ந்த தனது மாமாமார்களிடத்தில் தங்கியிருந்தார். அங்கேயே அவருக்கு மரணம் ஏற்பட்டு அடக்கமும் செய்யப் பட்டார். ஆமினாவிற்கு கர்ப்ப காலம் முடிந்து பிரசவ நாள் நெருங்கியது. பிரசவ வலி ஏற்படும் நேரமும் ஆரம்பித்தது. எனி னும் பிரசவ நேரத்தில் பெண்களுக்கு வழக்கமாக ஏற்படும் வலியையும் சிரமத்தையும் அவர் உணரவில்லை. கி.பி.570 ஆம் ஆண்டு ரபீவுல் அவ்வல் 12 ஆம் நாள் ஆமினா தனது குழந் தையைப் பெற்றெடுத்தார். அப்போது அது யானை ஆண்டாக இருந்தது.

யானை வரலாறு

இதன் வரலாற்றுச் சுருக்கம்: அபீஸீனிய நாட்டு மன்னர் நஜ்ஜாஷியின் பிரதிநிதியாக யமனில் ஆட்சி செய்த அப்ரஹா

என்பவன் ஸன்ஆ என்ற ஊரில் பெரிய சர்ச் ஒன்றைக் கட்டினான். ஹஜ்ஜுக்குச் செல்லும் அரபியரை அதன்பால் திருப்பி விட விரும்பினான். இதைக் கேள்வியுற்றதும் அரபுக் குலங்களில் ஒன்றான பனூகினானாவைச் சேர்ந்த ஒருவன் இரவில் அச்சர்ச்சினுள் நுழைந்து அதன் சுவர்களில் மலத்தைத் தேய்த்து விட்டான். இதைக் கேள்வியுற்றதும் அப்ரஹா கொதித்தெழுந்தான். ஆறாயிரம் போர் வீரர்கள் கொண்ட மிகப் பெரும் படையுடன் கஅபதுல்லாஹ்வை இடிப்பதற்காகப் புறப்பட்டான். அப்படையில் ஒன்பது யானைகள் இருந்தன. அவற்றில் பெரிய யானையைத் தனக்காகத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டான்.

தொடர்ந்து முன்னேறிக் கொண்டே வந்து மக்காவுக்குச் சமீபமாக வந்து விட்டான். தன் படையைத் தயார்படுத்தி மக்காவிற்குள் நுழைய ஆயத்தமானான். எனினும் அவனது யானை மக்காவை நோக்கிச் செல்லாமல் படுத்துவிட்டது. வேறு திசைகளின் பக்கம் திருப்பினால் ஓட ஆரம்பிக்கின்றது. மக்காவை நோக்கித் திருப்பினால் படுத்துக் கொள்கின்றது. இந்நிலையில் அவர்கள் மீது அல்லாஹ் 'அபாபீல்' பறவைகக் கூட்டங்களை அனுப்பிவைத்தான். அவை சூடேற்றப்பட்ட சிறு சிறு கற்களை அவர்கள் மீது எறிந்தன. அதனால் மென்று தின்னப்பட்ட வைக்கோல் போன்று அல்லாஹ் அவர்களை ஆக்கிவிட்டான். எல்லா பறவைகளும் கொண்டைக் கடலை அளவிலான மூன்று கற்களைக் கொண்டு வந்தன. ஒன்று அவற்றின் அலகிலும் மற்ற இரண்டு இரு கால்களிலும் இருந்தன. ஒருவன் மீது அது விழுந்து விட்டால் அவனுடைய உறுப்புகள் துண்டு துண்டாகி அவன் அழிந்தே போவான். அவர்கள் வெருண்டோடும்போது வழியிலேயே விழுந்து அழிந்தனர்.

அப்ராஹாவின் கதி என்னவெனில் அல்லாஹ் அவன் மீது ஒரு நோயை அனுப்பினான். அதன் காரணமாக அவனது

விரல்கள் அழுகி விழுந்தன. ஸன்ஆவை அடைந்த போது ஒரு குருவிக் குஞ்சைப்போல குறுகி அங்கேயே செத்து மடிந் தான். குறைஷிகளோ அப்படையைக் கண்டு தம் உயிர்களுக் கஞ்சி கணவாய்களில் பிரிந்து சென்று மலைகளில் ஏறி தம் மைக் காத்துக் கொண்டனர். பிறகு யானைப் படையினருக்கு நேர வேண்டியது நேர்ந்த பிறகு குறைஷிகள் அச்சமற்றவர் களாக வீடு திரும்பினர். இந்நி கழச்சி நபிகள் நாயகம் பிறப் பதற்கு ஐம்பது நாட்களுக்கு முன்பு நடை பெற்றது.

அரபியர்களிடம் ஒரு வழக்கம் இருந்தது. ஆரோக்கியமான உடல் வளர்ச்சிக்குரிய காரணிகள் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு முழுமையாகக் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக அவர்கள் தங்களின் குழந்தைகளுக்குப் பாலூட்டி வளர்க்கும்படி கிராம வாசிகளிடம் அனுப்பிவைப்பார்கள். நபிகள்நாயகம் (ஸல்) அவர் கள் பிறந்த சமயம் பனூ ஸஃத் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த கிராமவாசிகளின் ஒரு பிரிவினர் இந்நோக்கத்திற்காக மக்கா வுக்கு வந்தனர். அவர்களில் பெண்கள் வீடு வீடாகச் சுற்றித் திரிந்தனர். அவர்கள் அனைவருமே நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களைப் புறக்கணித்தனர். காரணம் நபியவர்கள் அநா தையாகவும் ஏழையாகவும் இருந்ததே!

இத்தகையவர்களில் ஹலீமத்துஸ் ஸஃதிய்யா என்ற பெண் ணும் ஒருவராக இருந்தார். மற்ற பெண்களைப் போன்றே இவ ரும் நபிகள் நாயகத்தைப் புறக்கணித்தார். எனினும் அதிக மான வீடுகளை அவர் சுற்றியலைந்தும் தான் தேடிச் சென்ற காரியம் அருக்கு கைகூடவில்லை. பாலூட்டுவதற்கென எடுத் துச் செல்வதற்கு எந்தக் குழந்தையும் அவருக்குக் கிடைக் கவில்லை. அப்படியொரு குழந்தை கிடைத்தால் தன்னுடன் எடுத்துச் சென்று அந்த வகையில் கிடைக்கும் கூலியைக் கொண்டு வாழ்க்கையில் குறிப்பாக அந்த பஞ்ச ஆண்டில், தன்னை எதிர்கொள்ளும் கஷ்டத்தையும் நெருக்கடியையும்

சமாளித்துக் கொள்வார். எனவே இவ்வாறு சிந்தித்தவாறு ஹலீமா அநாதைக் குழந்தையையும் அற்பக் கூலியையும் பொருந்திக் கொண்டு ஆமினாவின் வீட்டிற்குத் திரும்பி வந்தார்.

மெலிந்த, மெதுவாகச் செல்லக்கூடிய பெண் கழுதையில் பயணமாகி ஹலீமா தன்னுடைய கணவருடன் மக்காவுக்கு வந்திருந்தார். திரும்பிச் செல்லும் வழியில் ஹலீமா நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களை தன் மடியில் வைத்திருக்கும்போது அக்கழுதை வேகமாக ஓட ஆரம்பித்தது. எல்லா வாகனங்களையும் பின்னால் தள்ளிவிட்டது. வழியில் செல்லும் பயணக் கூட்டத்தினர் மிகவும் ஆச்சரியப்படலானார்கள்.

மேலும் ஹலீமா கூறியதாவது: அவருடைய மார்பகத்தில் கொஞ்சம் கூட பால் சுரக்காமல் பால் குடிக்கும் அவரது குழந்தை கடுமையான பசியின் காரணமாக எப்போதும் அழுது கொண்டிருக்கும். ஆயினும் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு அவர் பாலூட்டியபோது அவரது மார்பில் அதிகம் பால் வந்தது. மேலும் ஸஃது கிளையாரின் பகுதியிலிருந்த வறண்டு போயிருந்த தனது பூமியைப் பற்றியும் கூறினார்: இக்குழந்தைக்குப் பாலூட்டும் பாக்கியம் பெற்றதும் அவருடைய பூமியும் கால் நடைகளும் பலன் தந்தன. அவருடைய நிலையே முற்றிலும் மாறியது. அவரது கஷ்டம் செழிப்பாகவும் அவரது வறுமை செல்வமாகவும் மாறியது.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஹலீமாவின் பராமரிப்பில் இரண்டாண்டுகளைக் கழித்தார்கள். அவர்களின் மீது ஹலீமா முழுமையான ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். இக்குழந்தையைச் சூழ்ந்திருக்கக்கூடிய வழக்கத்திற்கு மாற்றமான விஷயங்களையும் நிலைமைகளையும் நன்கு உணர்ந்திருந்தார். இவ்விரண்டாண்டிற்குப் பின் குழந்தையை மக்காவிலுள்ள அவரது தாய், பாட்டனாரிடத்தில் கொண்டு வந்தார். எனினும் அக்குழந்தையின் பரகத்தால் தனது நிலையில் ஏற்பட்ட

மாற்றத்தைக் கண்ட ஹலீமா இரண்டாம் முறையும் அக்குழந்தையைத் தன்னுடன் வைத்துக்கொள்ள இணங்குமாறு ஆமினாவை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டார். ஆமினாவும் சம்மதிக்கவே ஹலீமா அநாதைக் குழந்தையுடன் ஸஃது கிளையாரிடம் மீண்டும் திரும்பி வந்தார். மகிழ்ச்சி அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டது. பாக்கியம் அவரை வளைத்துக் கொண்டது.

நெஞ்சு பிளக்கப்படுதல்

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் நான்கு வயதை நெருங்கி விட்டபோது ஒரு நாள் ஹலீமாவின் மகனான தம்முடைய பால் குடிச் சகோதரருடன் கூடாரங்களை விட்டும் தூரமாக விளையாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஹலீமாவின் மகன் ஓடிவந்தார். அவரது முகத்தில் திடுக்கத்தின் அடையாளம் தெரிந்தது. தன்னுடைய தாயிடம் தன் குறைஷிச் சகோதரரைக் காண வரும்படிக் கேட்டுக்கொண்டார்.

நடந்த விஷயம் என்னவென்று தாய் அவரிடம் கேட்கவும் அதற்கு அவர், வெண்மையான ஆடையில் இரு மனிதர்களைக் கண்டேன். அவ்விருவரும் எங்களிடமிருந்து அவரைப் பிடித்து அவரைப் படுக்க வைத்து அவரின் நெஞ்சைப் பிளந்தனர்... என்று செய்தியைப் பூரணமாக முடிப்பதற்கு முன் ஹலீமா நபிகள் நாயகத்திடம் விரைந்து சென்றார். அப்போது அந்த இடத்திலேயே அவர்கள் அசையாமல் நிற்பதைக் கண்டார். அவர்களது முகத்தில் மஞ்சள் நிறம் படிந்திருந்தது. அவர்களின் நிறம் பயத்தால் மாறியிருந்தது. என்ன நடந்தது என்று அவர்களிடம் கைசேதத்துடன் கேட்டார்.

அதற்கவர்கள் தாம் நலமுடன் இருப்பதாகவும் தம்மிடம் வெண்மையான ஆடையில் இரு மனிதர்கள் வந்து தம்மைப் பிடித்து தமது நெஞ்சைப் பிளந்து இதயத்தை வெளியே எடுத்து அதிலிருந்து ஒரு கருப்புத் துண்டை அகற்றி அதை

எறிந்துவிட்டார்கள். பிறகு இதயத்தை குளிர்ந்த நீரால் கழுவி உள்ளே வைத்து விட்டு நெஞ்சின் மேல் கையால் தடவினார்கள். அதன் பிறகு அவ்விருவரும் அவ்விடத்தை விட்டுச்சென்று மறைந்து விட்டனர் எனவும் நடந்ததைக் கூறினார்கள். ஹலீமா பிளந்த இடத்தைத் தடவிப் பார்த்தார். எந்த அடையாளத்தையும் காணவில்லை. பிறகு நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களைக் கூடாரத்திற்குக் கூட்டி வந்தார்.

அடுத்த நாள் காலையில் நபியவர்களை அவர்களின் தாயாரிடம் திரும்பக் கொண்டு சென்றார். ஹலீமா குழந்தையைத் திரும்பக்கொண்டு வந்தது ஆமினாவுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. அந்நேரம் திரும்பக் கொண்டு வருவதற்குரிய நேரமாகவும் இல்லை. மட்டுமல்லாமல் ஹலீமாவுக்கு அக்குழந்தையின் மீது ஆர்வமும் இருந்ததே! அதனால் ஆமினா அவரிடம் அதற்கான காரணத்தைக் கேட்டார். வற்புறுத்திக் கேட்ட பின்னால் ஹலீமா நெஞ்சு பிளக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சியைக் கூறினார்.

ஆமினா தன்னுடைய அநாதைக் குழந்தையுடன் பனூநஜ்ஜார் கோத்திரத்திலுள்ள தன் மாமன்மார்களைச் சந்தித்து வருவதற்காக மதீனாவுக்குச் சென்றார். அங்கு சில நாட்கள் தங்கியிருந்துவிட்டு திரும்பும் வழியில் அப்வா஀ என்னுமிடத்தில் மரணமடைந்தார். அங்கேயே அடக்கமும் செய்யப்பட்டார்.

இதோ! நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தமது ஆறாம் வயதில் தாயையும் இழந்து விடுகிறார்கள். இவற்றுக்கெல்லாம் ஈடான அரவணைப்பையும் ஆதரவையும் நபியவர்களுக்கு அளிப்பது பாட்டனார் அப்துல் முத்தலிபின் கடமையாக ஆனது. அப்துல் முத்தலிப் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களைப் பேணிப் பராமரித்து வந்தார். அவர்கள் மீது அன்பு செலுத்தி வந்தார். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு எட்டு வயது பூர்த்தியானபோது அவர்களின் பாட்டனார் அப்துல் முத்தலியும் மரணமடைந்தார். அதன் பிறகு நபியவர்களை அவர்களின்

பெரிய தகப்பனார் அபூதாலிப் தமது பொறுப்பில் எடுத்துக் கொண்டார். அவருக்கு குழந்தைகள் அதிகமாக இருப்பதுடனே பொருளாதாரம் குறைவாக இருப்பதுடனேயே இவ்வாறு ஏற்றார். அவரும் அவரது மனைவியும் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களைத் தங்களின் பிள்ளைகளில் ஒருவராகவே நடத்தி வந்தனர். அநாதையான அக்குழந்தை பெரிய வயதை அடையும் வரை தம் பெரிய தகப்பனாருடனேயே வாழ்ந்து வந்தது.

இத்தகைய சூழ்நிலையில் தான் நபியவர்களது ஆரம்பகால வாழ்க்கை துவங்கியது. உண்மை, நம்பிக்கை, நாணயம் ஆகிய நற்பண்புகளின் மீது வளர்ந்து வந்தார்கள். உண்மையாளர், நம்பிக்கைக்குரியவர் என்பது அவர்களை அறிமுகப் படுத்தும் சிறப்புப் பட்டப்பெயராய் ஆனது. நம்பிக்கைக்குரியவர் வந்துவிட்டாரெனக் கூறப்பட்டால் நிச்சயமாக அது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள்தான் என்று அறியப்பட்டது. சிறிது பெரியவராக அவர்கள் வளர்ந்த பின்பு தமது வாழ்கை விவகாரங்களிலும் சம்பாத்தியத்திலும் தமது சொந்தக் காலில் நிற்க ஆரம்பித்தார்கள். அந்த வகையில் தமது உழைப்பு மற்றும் சம்பாத்தியத்தினுடைய பயணத்தைத் தொடங்கினார்கள். குறைஷிகளில் ஒருவரிடம் கூலிக்கு ஆடுகள் மேய்க்கும் வேலையை செய்தார்கள்.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் சிரியா நாட்டுக்கு ஒரு வியாபாரக் கூட்டத்தினருடன் பயணம் மேற்கொண்டார்கள். அவ்வியாபாரத்தில் குவைலதின் மகள் கதீஜா அதிகமான செல்வத்தை முதலீடு செய்திருந்தார். அவர் செல்வச் சீமாட்டியாக இருந்தார். அப்பயணத்தில் கதீஜாவின் பொருள்களுக்கு அவருடைய அடிமையும் அவரின் காரியங்களை நிர்வகிப்பவருமான மைஸரா பொறுப்பாளராக இருந்தார். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் பாக்கியத்தாலும் அவர்களின் நாணயத்தாலும் கதீஜாவுக்கு இதற்கு முன்னர் கிடைக்காத அளவுக்கு

மிகப் பெரும் இலாபம் கிடைத்தது. இப்பெரும் இலாபத்திற்குரிய காரணத்தை தனது அடிமை மைஸராவிடம் கதீஜா கேட்டார். அதற்கவர் இவ்வியாபாரத்தில் கொடுக்கல் வாங்கலுடைய பொறுப்பை அப்துல்லாஹ்வின் மகன் முஹம்மத் ஏற்றிருந்தார். மக்கள் அவரை நோக்கி பெரும் கூட்டமாக வந்தனர். மேலும் இப்பெரும் இலாபம் எவ்வித அநியாயமின்றிக் கிடைத்தது எனத் தெரிவித்தார். தனது அடிமை மைஸரா சொல்வதை கதீஜா மிகக் கவனமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். அவரும் அப்துல்லாஹ்வின் மகன் முஹம்மதைப் பற்றி சில விஷயங்களை அறிந்திருந்தார். இப்போது அவரின் மீது அவருக்கு பிரியம் அதிகரித்தது.

கதீஜா ஏற்கனவே திருமணமானவர். அவருடைய கணவரோ மரணித்துவிட்டார். தற்போது அப்துல்லாஹ்வின் மகன் முஹம்மது (ஸல்) அவர்களைக் கணவராகப் பெற்று புதியதொரு அனுபவத்தில் புக விரும்பினார். இவ்விஷயத்தில் அவர்களது விருப்பத்தைத் தெரிந்து வருவதற்காகத் தன்னுடைய உறவினர்களில் ஒரு பெண்ணை தூது அனுப்பினார். அப்போது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் இருபத்தைந்து வயதை எட்டியிருந்தார்கள். கதீஜாவை மணந்து கொள்ளக் கேட்டு நபியவர்களிடம் அந்தப் பெண் தூது வந்தபோது அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். திருமணம் முடிந்தது. அவ்விருவரும் பரஸ்பரம் பாக்கியமிகு வாழ்வை அடைந்தனர்.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கதீஜாவின் சொத்துக் காரியங்களை நிர் வாகம் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். அதில் தமது கவனத்தையும் சக்தியையும் செலுத்தினார்கள். கதீஜா தொடர்ந்து கருவுற்று ஸைனப், ருகைய்யா, உம்முகுல்ஸூம், ஃபாத்திமா ஆகிய பெண் மக்களையும் காசிம், அப்துல்லாஹ் என இரு ஆண் மக்களையும் பெற்றெடுத்தார்கள். காசிம், அப்துல்லாஹ் ஆகிய இருவரும் சிறுவயதிலேயே இறந்து விட்டார்கள்.

நபித்துவம்

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தமது நாற்பதாம் வயதை நெருங்கியபோது மக்காவுக்குப் பக்கத்திலுள்ள ஒரு மலையில் ஹிரா என்னும் குகையில் அதிக நாட்களைத் தனிமையில் கழித்தார்கள். அங்கேயே பல இரவு பகல்கள் தங்கினார்கள். அவர்கள் தமது நாற்பதாம் வயதை அடைந்ததும் ரமலான் மாதம் இருபத்தொன்றாம் இரவில் ஹிரா குகையில் தங்கியிருந்தபோது அவர்களிடம் ஜிப்ரீல் (அலை) வந்து நீர் ஓதுவீராக! எனக் கூறினார்கள். அதற்கு நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் எனக்கு ஓதத் தெரியாது எனக் கூறினார்கள். ஜிப்ரீல் (அலை) இரண்டாம் முறையும் மூன்றாம் முறையும் ஓதுவீராக எனக் கூறினார்கள். மூன்றாம் முறை "படைத்த உம் இறைவனின் திருப்பெயர் கொண்டு ஓதுவீராக! கருக்கட்டியிலிருந்து அவன் மனிதனைப் படைத்தான். ஓதுவீராக! உம் இறைவன் எத்தகைய மாபெரும் அருட்கொடையாளன் எனில் அவனே எழுது கோலின் மூலம் கற்றுக் கொடுத்தான். மனிதனுக்கு அவன் அறியாதவற்றையெல் லாம் கற்றுக் கொடுத்தான்" (96:1-5) எனக் கூறினார்கள். பின்னர் அவர்கள் சென்று விட்டார்கள்.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஹிரா குகையில் தங்கியிருக்க முடியவில்லை. உள்ளம் நடுங்கியவர்களாக வீட்டிற்குத் திரும்பி கதீஜா (ரலி) யிடம் வந்தார்கள். என்னைப் போர்த்துங்கள்! என்னைப் போர்த்துங்கள்! எனக் கூறினார்கள். வீட்டிலுள்ளோர் நபியவர்களைப் போர்த்தினார்கள். இறுதியில் பயம் அவர்களை விட்டும் நீங்கியது. பின்னர் தமக்கு ஏற்பட்டதை கதீஜாவிடம் கூறி தமக்கு ஏதும் நேர்ந்துவிடுமோ என தாம் பயந்து போய்விட்டதாகவும் கூறினார்கள். அப்போது கதீஜா (ரலி) அப்படியெல்லாம் ஒன்றும் ஆகாது. அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக அல்லாஹ் ஒருபோதும் உங்களை இழிவுபடுத்த

மாட்டான். ஏனென்றால் நீங்கள் சொந்த பந்தங்களுடன் இணைந்து வாழ்கிறீர்கள்.ஆதரவற்றோரை அரவணைக்கிறீர் கள்.வறியவர்களுக்காக உழைக்கிறீர்கள்.விருந்தினரை உப சரிக்கிறீர்கள்.உண்மையான சோதனைகளில் ஆட்பட்டோருக் காக உதவுகிறீர்கள் எனக் கூறினார்கள்.

சில நாட்களுக்குப் பிறகு நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் தமது வணக்கத்தைத் தொடர்வதற்காகவும் ரமலானில் எஞ்சி யிருக்கும் நாட்களை நிறைவு செய்வதற்காகவும் மீண்டும் ஹிரா குகைக்குத் திரும்பினார்கள். ரமலான் மாதம் முடிந்த தும் மக்காவுக்குத் திரும்பிச் செல்வதற்காக ஹிராவிலிருந்து இறங்கி வந்தார்கள்.பதனுல்வாதி என்னும் இடத்தில் சென்று கொண்டிருக்கும்போது ஜிப்ரீல்(அலை) அவர்கள் வானத்திற் கும் பூமிக்குமிடையே ஒரு சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்தவர்களா கத் தோன்றினார்கள். பிறகு "போர்த்திக் கொண்டு படுத்திருப் பவரே! எழுந்து எச்சரிக்கை செய்வீராக! உம் இறைவனைப் பெருமைப்படுத்துவீராக! உம்முடைய ஆடைகளைத் தூய்மை யாக்குவீராக! அசுத்தத்திலிருந்து விலகியிருப்பீராக!"(74:1-5) என்ற வசனங்கள் இறங்கின.அதன் பின் வஹி தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருந்தது.

நபி(ஸல்)அவர்கள் தமது அழைப்புப் பணியைத் தொடங் கியபோது சிறப்பிற்குரிய அவர்களுடைய மனைவி ஈமானின் அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அல்லாஹ்வை ஏகனென் றும் தம் கணவர் நபி என்றும் சான்று பகர்ந்தார்கள். இவர்கள் தான் இஸ்லாத்தை முதன் முதலில் ஏற்றுக் கொண்டவரா வார்கள். நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் தமது தாயாருக்கும் பாட்டனாருக்கும் பின்னர் தம்மைப் பொறுப்பேற்று வளர்த்த தம்முடைய பெரிய தந்தை அபூதாலிபின் உதவிக்குப் பகரமாக அவருடைய மக்களில் அலீ(ரலி)யை எடுத்து வளர்த்து வரலா னார்கள். அவர்களுக்காக செலவு செய்தார்கள். இக்கால

கட்டத்தில் அலீ(ரலி)யின் உள்ளம் தெளிவடைந்து நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் மீது ஈமான் கொண்டார்கள். இதன் பின்னர் இவர்களைத் தொடர்ந்து கதீஜாவின் அடிமை ஸைத் பின் ஹாரிஸா(ரலி)யும் ஈமான் கொண்டார்கள். நபிகள் நாயகம் (ஸல்)அவர்கள் தம் நெருங்கிய நண்பரான அபூபக்கர்(ரலி) அவர்களிடம் சத்தியத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களும் எவ்வித தடுமாற்றமுமின்றி நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் மீது நம்பிக்கை கொண்டார்கள்.

நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் இரகசியப் பிரச்சாரத்தை தொடர்ந்து செய்தார்கள். இரகசியப் பிரச்சாரம் என்று சொன்னால் நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்களின் தோழர்களும் அவர்களைப் பின்பற்றக் கூடியவர்களும் அவர்கள் யாருக்கெல்லாம் அழைப்பு விடுக்கின்றார்களோ அவர்கள் அனைவரும் இரகசியமாக ஒன்று கூடி இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் இடம் இரகசியமாக இருப்பதாகும். திண்ணமாக நபிகள் நாயகம் (ஸல்)அவர்களை அதிகமானோர் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். ஆனாலும் அவர்கள் தாங்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றதை இரகசியமாக வைத்துக் கொண்டார்கள். ஏனெனில் அவர்களில் யாராவது ஒருவருடைய விவகாரம் வெளியே தெரிந்து விட்டால் அவர் இஸ்லாத்தை விட்டுவிட வேண்டுமென்பதற்காக குறைஷி நிராகரிப்பாளர்கள் இழைத்த கொடுமையான வேதனைகளுக்குப் பலியாக வேண்டியதிருந்தது!

பகிரங்கப் பிரச்சாரம்

நபிகள் நாயகம்(ஸல்) தனித்தனி நபர்களை அழைப்பதில் மூன்றாண்டுகளைக் கழித்த பின்னர் ‘உமக்கு கட்டளையிடப் பட்டிருப்பதை பகிரங்மாக அறிவிப்பீராக! இணைவைப்பவர்களைப் புறக்கணிப்பீராக!’(15:94) என்ற வசனம் இறங்கியது. உடனே ஒரு நாள் நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் ஸஃபா

குன்றின் மீது நின்றுகொண்டு குறைஷிகளை அழைத்தார்கள். அவர்கள் முன் அதிகமானோர் ஒன்று கூடினார்கள். அவர்களில் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் பெரிய தகப்பனார் அபூலஹபும் இருந்தான். அவன்தான் குறைஷிகளிலேயே அல்லாஹ்வுக்கும் அவனது தூதருக்கும் கடுமையான விரோதியாகத் திகழ்ந்தான்.

மக்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் ஒன்று கூடியதும், "இம்மலைக்குப் பின்னால் எதிரிகள் உங்களை அழிக்க எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என நான் உங்களிடம் கூறினால் என்னை நீங்கள் நம்புவீர்களா?" என நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கேட்டார்கள். அதற்கவர்கள் ஆம்! உண்மையையும் நம்பிக்கையையும் தவிர வேறு எதையுமே நாங்கள் உங்களிடம் அறிந்ததில்லை எனக் கூறினார்கள். அப்போது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், நிச்சயமாக நான் கடுமையான வேதனை குறித்து உங்களை எச்சரிக்கை செய்கிறேன் எனக் கூறினார்கள். பின்பு அவர்களை அல்லாஹ்வின் பக்கமும் சிலை வணக்கங்களை விட்டு விடுமாறும் அழைக்க ஆரம்பித்தார்கள். அப்போது அக்கூட்டத்திலிருந்த அபூலஹப் கொதித்தெழுந்தான். உனக்கு நாசம் உண்டாகட்டும்! இதற்காகவா எங்களை ஒன்று கூட்டினாய்? எனக் கேட்டான். இதன் பிறகு அல்லாஹ் இந்த அத்தியாயத்தை இறக்கி வைத்தான்:

"அபூலஹபின் இரு கைகளும் நாசமாகட்டும்! அவனும் நாசமாகட்டும்! அவனுடைய செல்வமும் அவன் சம்பாதித்தவையும் அவனுக்கு எந்தப் பலனையும் அளிக்கவில்லை. விரைவில் அவன் கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பில் போடப்படுவான். (இங்கும் அங்கும்) புறம் பேசித்திரிபவளான அவனுடைய மனைவியும் (நெருப்பில் போடப்படுவாள்) அவளுடைய கழுத்தில் முறுக்கேற்றப்பட்ட கயிறு இருக்கும்". (111:15)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) தொடர்ந்து அழைப்புப் பணியை மேற்கொண்டார்கள். மக்கள் கூடுமிடங்களிலெல்லாம் பகிரங் கமாகப் பிரச்சாரம் செய்து அவர்களை இஸ்லாத்தின் பால் அழைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். கஅபதுல்லாஹ்வில் தொ ழுது வந்தார்கள். இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர்களுக்கு இறைநிராகரிப்பாளர்கள் கொடுத்து வந்த தொல்லைகள் அதி கமாயின. யாஸிர் (ரலி), சுமையா (ரலி) மற்றும் அவர்களின் மகன் அம்மார் (ரலி) ஆகியோருக்கு ஏற்பட்ட சோதனைகள் இதற்கு உதாரணமாகும். ஆம்! அம்மார் (ரலி) யின் தாய் தந்தையர் இரு வரும் உயிர்த்தியாகிகளாக மரணமடைந்தார்கள். இஸ்லாத் தில் முதன் முதலாக உயிர்த்தியாகம் செய்த பெண்மணி சுமை யா (ரலி) அவர்கள் தான். குறைஷிகள் இழைத்த கொடுமையி னாலேயே அவர்கள் மரணம டைந்தார்கள்.

அதுபோல பிலால் (ரலி) அவர்களுக்கும் அபூஜஹ்ல், உமை யா பின் கலஃப் ஆகிய இருவரால் துன்பம் ஏற்பட்டது. கார ணம் பிலால் (ரலி) அவர்கள் அபூபக்கர் (ரலி) அவர்கள் மூலமாக இஸ்லாத்தை ஏற்றிருந்தார்கள். அவர்களின் எஜமான் உமை யா பின் கலஃப், இதை அறிந்ததும் பிலால் (ரலி) இஸ்லாத்தை விட்டு விட வேண்டுமென்பதற்காக அவர்களின் மீது கடும் வேதனைகளைக் கட்டவிழ்த்து விட்டான். எல்லா வகையான வேதனைகளையும் பிரயோகித்துப் பார்த்தான். ஆயினும் பிலால் (ரலி) மறுத்து விட்டார்கள். இஸ்லாமிய மார்க்கத்தையே உறுதியாகப் பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டார்கள்.

பிலால் அவர்களை உமையா சங்கிலியால் கட்டி மக்கா விற்கு வெளியே கொண்டு வந்தான். அனல் பறக்கும் மணலில் படுக்க வைத்து அவர்களின் நெஞ்சில் மிகப் பெரும் பாரங் கல்லை வைத்து அவனும் அவனைச் சாந்தவர்களும் சாட் டையால் மாறி மாறி பிலாலை அடித்தனர். பிலால் (ரலி) அவர் கள் ஏகன்! ஏகன்! என்றே திரும்பத் திரும்பக் கூறிக் கொண்

டிருந்தார்கள். இந்நிலையில் பிலாலை அபூபக்கர் (ரலி) கடந்து செல்லும்போது உமையாவிடமிருந்து அவர்களை விலைக்கு வாங்கி அடிமைத்தளையிலிருந்து அவர்களை அல்லாஹ்வின் பாதையில் விடுவிடுத்தார்கள்.

இத்தகைய கொடுமைகள் நிகழ்ந்தபோதுதான் முஸ்லிம் கள், தாங்கள் இஸ்லாத்தைத் தழுவியதைப் பகிரங்கப்படுத்த வேண்டாமென நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தடுத்தது அறி வார்ந்த செயலாக ஆனது! இதுபோலதான் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) முஸ்லிம்களைச் சந்தித்து உரையாடுவதும் இரகசியமா கவே இருந்தது! ஏனெனில் அவர்களைச் சந்திப்பது, உரை யாடுவது பகிரங்கமாக நடந்திருந்தால் நபியவர்களை - முஸ் லிம்களுக்கு நற்போதனை அளிக்க விடாமலும் நல்வழி காட்ட விடாமலும் இணைவைப்பாளர்கள் நிச்சயம் தடுத்திருப்பார் கள்! ஒருக்கால் அந்தச் சூழ்நிலை இரு சாராருக்கும் மோத லை உருவாக்கும் அளவுக்குச் சென்றிடலாம்.

அப்படி ஒரு மோதல் உருவானால் ஒட்டுமொத்தமாக முஸ் லிம்களை அழித்தொழிப்பதற்ககே அது வழிவகுத்திடலாம். ஏனெனில் அந்த அளவு முஸ்லிம்களின் எண்ணிக்கை அப் போது குறைவாக இருந்தது. அவர்கள் நிராயுதபாணிகளாக வும் இருந்தனர். எனவேதான் மறைவாகச் செயல்படுவது விவேகமாக இருந்தது. ஆனால் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்க ளைப் பொறுத்த வரை குறைஷி இறைநிராகரிப்பாளர்களின் தொல்லைகள் தமக்கு இருந்த போதிலும் தம் பிரச்சாரத்தை யும் வணக்க வழிபாட்டையும் இணைவைப்பவர்களுக்கு மத்தி யில் பகிரங்கமாகவே செய்து வந்தார்கள்.

அபீஸீனியாவுக்கு ஹிஜ்ரத் செய்தல்

இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர்களை குறிப்பாக பலவீ னர்களை இணைவைப்பவர்கள் தொடர்ந்து துன்புறுத்திக்

கொண்டிருந்தபோது நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் தமது தோழர்களிடம் அவர்களுடைய மார்க்கத்தைக் காத்துக் கொள்வதற்காக அபிசீனியாவை நோக்கி- அங்குள்ள மன்னர் நஜ்ஜாஷியிடம் ஹிஜ்ரத்து செய்யும்படி கேட்டுக் கொண்டார்கள். குறிப்பாக அவரிடம் மட்டுமே அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கிடைக்குமென்பதால். ஏனெனில் பெரும்பாலான முஸ்லிம்கள் தமக்கும் தம் குடும்பத்தினருக்கும் குறைஷிகளால் தீங்கு ஏற்படுமோ எனப் பயந்து கொண்டிருந்தனர். இது நடந்தது நபித்துவத்தின் ஐந்தாம் ஆண்டில்.

சுமார் எழுபது முஸ்லிம்கள் தம் குடும்பத்துடன் அபிஸீனியாவுக்கு ஹிஜ்ரத் செய்தனர். இவர்களில் உஸ்மான் (ரலி) அவர்களும் அவர்களின் மனைவியான நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மகள் ருகைய்யா (ரலி) அவர்களும் இருந்தனர். அந்த முஸ்லிம்கள் அபிசீனியாவில் தங்கியிருக்கும் சூழ்நிலையையும் இணைவைப்பவர்கள் குலைத்திட முயற்சி செய்தார்கள். அபிசீனிய மன்னருக்கு அன்பளிப்புகள் அனுப்பி வைத்து தங்களது நாட்டிலிருந்து ஓடி வந்த முஸ்லிம்களைத் தங்களிடம் திருப்பி ஒப்படைக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார்கள். மேலும் முஸ்லிம்கள் ஈஸா (அலை) அவர்களையும் அவர்களின் தாயாரையும் திட்டுகிறார்கள் என்று புகார் கூறினார்கள். இதுபற்றி நஜ்ஜாஷி மன்னர் முஸ்லிம்களிடம் விளக்கம் கேட்டபோது அதற்கவர்கள் ஈஸா (அலை) அவர்களைப் பற்றி இஸ்லாம் கூறுவதை அவருக்குத் தெளிவுபடுத்தி உண்மையை விளக்கிக் கூறியதும் மன்னர் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வழங்கினார். குறைஷிகளிடம் அவர்களைத் திருப்பி ஒப்படைக்க மறுத்து விட்டார்.

இதே ஆண்டு ரமலானில் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கஅபாவிற்குச் சென்றனர். அங்கு குறைஷிகளின் பெரும் கூட்டமொன்று இருந்தது. அங்கு நின்று கொண்டு திடீரென நஜ்ம்

அத்தியாயத்தை ஓத ஆரம்பித்தார்கள். இந்த இறைநிராகரிப் பாளர்கள் இதற்கு முன் அல்லாஹ்வின் வார்த்தையைச் செவி யேற்றது கிடையாது. காரணம் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்க ளிடமிருந்து எதையும் செவியேற்காதீர்கள் என்று தொடர்ந்து அவர்கள் பரஸ்பரம் கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் திடீரென இந்த அத்தியாயத் தை ஓதிக்காட்டியபோது- ஈர்ப்பு சக்தியுள்ள இத்தெய்வீக வாக்கு அவர்களின் செவிகளைத் தட்டியபோது அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் அதை செவிதாழ்த்திக் கேட்டுக் கொண் டிருந்தார்கள். அதல்லாத வேறெதுவும் அவர்களின் உள்ளத் தில் ஊசலாடவில்லை.

இறுதியாக "அல்லாஹ்வுக்கே சிரம்பணியுங்கள்! அவனை யே வணங்குங்கள்!" என்ற வசனத்தை ஓதி நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஸுஜூது செய்தபோது அவர்கள் அனைவரும் தம்மைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள முடியாமல் ஸஜ்தாவில் விழுந்தார்கள். இந்நிகழ்சியில் கலந்துகொள்ளாத அனைத்து இணைவைப்பவர்களும் இவர்களைப் பழித்தனர். அப்போது அவர்கள், தாம் ஸஜ்தா செய்ததை நியாயப்படுத்துவதற்காக, 'இவர் நம் சிலைகளைப் புகழ்ந்து கூறியதோடு அவைகளின் பரிந்துரை ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்று கூறினாரென' நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மீது பொய்யுரைத்தனர்.

உமர் (ரலி) இஸ்லாத்தைத் தழுவுதல்

உமருப்னுல் கத்தாப் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டது முஸ்லிம்களுக்கு உதவியாக இருந்தது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அவர்களுக்கு ஃபாருக்- சத்தியத்தையும் அசத்தி யத்தையும் பிரித்தறிபவர்- எனப் பெயரிட்டார்கள். ஏனெனில் அல்லாஹ் அவர்களின் மூலமாக சத்தியத்தையும் அசத்தியத் தையும் பிரித்துக்காட்டினான். இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்ட

சில நாட்களுக்குப் பின்னால் உமரவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாம் சத்தியத்தில்தானே இருக்கிறோம்? எனக் கேட்டார்கள். அதற்கு நபிகள் நாயகம் (ஸல்)ஆம்! என்று கூறினார்கள். அப்படியானால் நாம் ஏன் இப்பணியை ஒளிந்து மறைந்து செய்ய வேண்டும்? என்று அவர்கள் கேட்டார்கள்.

அதன் பிறகு நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் அர்க்கமா என்பவரின் வீட்டில் தங்களுடன் இருந்த முஸ்லிம்களை இரு அணிகளாகப் பிரித்து ஒரு அணிக்கு ஹம்ஸாவையும் மற்றொரு அணிக்கு உமரையும் தலைமையாக்கி அழைப்புப் பணியில் தங்களுக்கிருக்கும் வலிமையை அறிவிக்கும் முகமாகவும் அப்பணியை பகிரங்கப்படுத்தும் முகமாகவும் மக்காவின் பல வீதிகளில் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள்.

இவ்வழைப்புப் பணியை எதிர்க்கும் வழியில் குரைஷிகள் பல்வேறு வழிமுறைகளைப் பின் பற்றினர், துன்பம் கொடுத்தனர், கொடுமைகள் இழைத்தனர், ஆசை வார்த்தைகளைக் காட்டினர், அச்சுறுத்தினர். ஆயினும் இவையனைத்தும் இஸ்லாத்தை உறுதியாகப் பற்றிப் பிடிப்பதற்கும் முஃமின்கள் அதிகமாவதற்குமே வழிவகுத்தன. இப்போது குறைஷிகளின் உள்ளத்தில் புதியதொரு திட்டம் பளிச்சிட்டது! அதுதான் முஸ்லிம்களையும் பனூ ஹாஷிம் கிளையினரையும் சமூகப் பகிஷ்காரம் செய்ய வேண்டும். அவர்களிடம் கொடுக்கல் வாங்கல், திருமணம், உதவி போன்ற எந்தத் தொடர்பும் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று ஒரு ஏட்டில் எழுதி அதில் அவர்கள் அனைவரும் கையெழுத்திட்டு கஃபதுல்லாவின் உள்ளே தொங்க விட வேண்டும் என்பது!

எனவே முஸ்லிம்கள் மக்காவிற்கு வெளியே ஒரு கணவாய்ப் பகுதிக்கு செல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்குள்ளானார்கள். அபூதாலிப் கணவாய் என்று அதற்குப் பெயர் வழங்கப்படுகிறது. அங்கு முஸ்லிம்கள் மிகக் கடுமையான கஷ்டத்திற்கு

ஆளானார்கள். பசியையும் பல்வேறு கஷ்டங்களையும் அனுப வித்தனர். அவர்களில் வசதியுள்ளவர்கள் தங்களின் பெரும் பொருளைச் செலவிட்டனர். கதீஜா (ரலி) அவர்கள் தம் செல் வம் அனைத்தையும் செலவு செய்தார்கள். முஸ்லிம்களுக்கு மத்தியில் நோய் நொடிகள் பரவியது. பெரும்பாலோர் அழிந்து விடும் நிலைக்கு ஆளாயினர். எனினும் அவர்கள் நிலைகுலை யாமல் உறுதியோடும் பொறுமையோடும் இருந்தார்கள். அவர் களில் எவரும் தன் மார்க்கத்திலிருந்து பின்வாங்கவில்லை.

இப்புறக்கணிப்பு மூன்றாண்டுகள் நீடித்தது. பின்னர் குறை ஷிகளில் பனூஹாஷிம்களுடன் உறவுமுறைத் தொடர்பு வைத்திருந்த சில முக்கியஸ்தர்கள் ஏட்டிலுள்ள ஒப்பந்தத் தை முறித்தார்கள். அதை மக்களிடையே பகிரங்கப்படுத்தி னார்கள். அவர்கள் அந்த ஏட்டை வெளியே எடுத்தபோது அதைக் கரையான்கள் அரித்திருந்ததைக் கண்டார்கள். ஒரு சிறிய பகுதியைத் தவிர வேறெதுவும் எஞ்சியிருக்கவில்லை. அதில் ‘இறைவா! உனது திருநாமத்தைக் கொண்டு ஆரம்பிக் கிறேன்’ என்ற வாசகம் இருந்தது. நெருக்கடி நீங்கி முஸ்லிம்க ளும் பனூஹாஷிம்களும் மக்காவிற்குத் திரும்பினர். என்றாலும் குறைஷிகள் முஸ்லிம்களை எதிர்த்துப் போராடுவது என்ற உறுதியான நிலையிலேயே இருந்துவந்தனர்.

துயர ஆண்டு

இதோ அபூதாலிபின் உடலில் பல பகுதிகளிலும் நோய் பரவியது. படுக்கையிலேயே அவர் முடங்கிவிட்டார். பின்னர் மரண வேளையை அவர் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கும் போது நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரின் தலைமாட்டில் இருந்தார்கள். அவர் மரணத்திற்கு முன்பு லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ் என்ற கலிமாவை மொழிந்து விடுமாறு அபூதாலிபிடம் வேண்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அவருக்குப் பக்கத்திலிருந்த

அவருடைய தீய நண்பர்கள்- அபூஜஹ்ல் அவர்களுக்குத் தலைமை வகித்திருந்தான்- லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ் கூற வேண்டாமென அவரைத் தடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். உம் தந்தையர் மற்றும் பாட்டன்மார்களின் மார்க்கத்தை விட்டு விடாதீர்கள்! எனவும் கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள். பிறகு அவர் இணைவைப்பிலேயே மரணமடைந்தார். இஸ்லாத்தை ஏற்காத நிலையிலேயே அவரை இழந்ததற்காக நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் துயரம் இரு மடங்காக அதிகரித்தது.

அபூதாலிப் மரணமடைந்து சுமார் இரண்டு மாதங்களில் கதீஜா (ரலி) யும் மரணமடைந்தார். அதன்பேரில் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) கடுமையாகத் துயரப்பட்டார்கள். பெரிய தகப்பனார் அபூதாலிபும் தமது மனைவி கதீஜாவும் மரணமடைந்த பின் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு அவர்களுடைய கூட்டத்தினர் கொடுத்து வந்த துன்பம் கடுமையானது!

தாயிஃப் பயணம்

முஸ்லிம்களுக்கு குரைஷிகள் தொடர்ந்து துன்பம் கொடுத்துக் கொண்டும் அநீதி, அக்கிரமம் இழைத்துக் கொண்டும் வந்தனர். குறைஷிகளின் இந்தப் போக்கு மாறவே மாறாது என நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் நிராசையடைந்து விட்டனர். அதனால் தாயிஃப் நகரம் பற்றி சிந்திக்கலானார்கள். அங்குள்ள மக்களுக்கு அல்லாஹ் நேர்வழி காட்டக்கூடுமென யோசித்தார்கள். தாயிஃபுக்குப் பயணம் மேற்கொள்வது எளிதான காரியமல்ல. காரணம் தாயிஃபைச் சுற்றிலும் உயரமான மலைகள் இருந்தன. பாதையும் கஷ்டமானதாக இருந்தது. எனினும் அல்லாஹ்வின் பாதையில் எல்லாக் கஷ்டமும் இலேசாகிவிடுகிறது. நபியவர்கள் தாயிபுக்கு பயணமானார்கள்.

ஆயினும் தாயிஃப் மக்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களை மிகவும் மோசமான முறையில் நிராகரித்தனர். அவர்களுக்கு

எதிராக சிறுவர்களைத் தூண்டிவிட்டனர். அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களைக் கல்லால் எறிந்து அவர்களின் இரு கணுக் கால்களில் இரத்தம் வரும் அளவுக்கு காயப்படுத்தி னார்கள். அவர்கள் கவலையுற்ற வர்களாக வந்த வழியே மக்காவை நோக்கித் திரும்பினார்கள். அப்போது நபியவர் களிடம் ஜிபரீல் (அலை), வந்தார். அவருடன் மலைகளுக்குப் பொருப்பாளரான மலக்கும் இருந்தார். நபியவர்களை ஜிப்ரீல் அழைத்து, நீங்கள் விரும்பியதை ஆணையிடுவதற்காக உம் மிடம் மலைகளுக்குரிய மலக்கை அல்லாஹ் அனுப்பிவைத் துள்ளான் எனக் கூறினார். அப்போது மலைகளுக்குரிய வான வர் முஹம்மதே! நீர் விரும்பினால் மக்காவைச் சூழ்ந்துள்ள இரு மலைகளை இவர்களின் மீது புரட்டிவிடுகிறேன் என்றார். அதற்கு நபிகள் நாயகம் (ஸல்), வேண்டாம்! அல்லாஹ்வுக்கு எதையும் இணைவைக்காமல் அவனை மட்டுமே வணங்கக் கூடிய சந்ததிகளை இவர்களிலிருந்து அல்லாஹ் தோற்று விப்பான் என நான் நம்புகிறேன் எனக் கூறினார்கள்.

இணைவைப்பவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களோடு தர்க்கம் செய்து வந்த விஷயங்களில் ஒன்று என்னவெனில் அற்புதங்களைக் காண்பிக்குமாறு நபியவர்களிடம் வேண்டிக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதாகும். அதன் நோக்கம் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களை இயலாதவர்களாக ஆக்கவேண்டும் என்பது. இக்கோரிக்கை பல முறை அவர்களிடமிருந்து வந் தது. ஒரு முறை சந்திரனை இரு கூறாகப் பிளந்து காட்டும் படி நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் வேண்டினார்கள். அவ் வாறே நபியவர்கள் தம் இறைவனிடம் வேண்டிக் கொண்டு சந்திரனை இரு கூறாகப் பிளந்து காட்டினார்கள். குறைஷி கள் அந்த அற்புதத்தை நீண்ட நேரம் கண்டார்கள். எனினும் அவர்கள் அதை நம்பவில்லை. முஹம்மத் எங்களுக்கு சூனி யம் செய்துவிட்டார் எனக் கூறினார்கள்.

அப்போது ஒரு மனிதர் இவர் உங்களுக்கு சூனியம் செய்து விட்டாலும் அனைத்து மக்களுக்கும் அவரால் சூனியம் செய்ய முடியாது. எனவே இதன் உண்மை நிலையை அறிந்து கொள் வதற்காக பயணக் கூட்டத்தினரை எதிர்பாருங்கள் எனக் கூறினார். பின்னர் பயணிகள் வந்தபோது அவர்களிடம் இது பற்றிக் கேட்டனர். அதற்கவர்கள் ஆம்! நாங்களும் அதைக் கண்டோம் எனக் கூறினர். எனினும் குரைஷிகள் இதன் பின் னரும் நிராகரிப்பிலேயே பிடிவாதமாக இருந்தனர். சந்திரன் பிளந்த இந்நிகழ்ச்சி அதை விடப் பெரியதோர் அற்புதத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது எனலாம். அதுதான் இஸ்ரா, மிஃராஜ்- விண்வெளிப் பயணமாகும்.

இஸ்ரா, மிஃராஜ்

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தாயிஃப் சென்று திரும்பிய பிறகு அவர்களுக்கு அங்கு ஏற்பட்ட துன்பங்கள், பிறகு அபூ தாலிபின் மரணம், அதைத் தொடர்ந்து கதீஜா (ரலி) யின் மர ணம், அதன் பின்னர் குறைஷிகளின் கடும் தொல்லைகள் ஆகியவற்றிற்குப் பிறகு அவர்களின் உள்ளத்தில் கவலைகள் அதிகமாகி விட்டன. அப்போது தமது இறைவனிடமிருந்து சங்கைக்குரிய இந்நபிக்கு ஆறுதல் வந்தது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தூங்கிக்கொண்டிருந்த போது ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் புராக் எனும் வாகனத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அது இரண்டு இறக்கைகள் கொண்ட மின்னலைப் போன்று விரைந்து செல்லக்கூடிய குதிரையைப் போன்ற ஒரு பிராணி யாகும்.

ஜிப்ரீல் (அலை) அதன் மீது அவர்களை ஏற்றி பாலஸ்தீனத்தி லுள்ள பைத்துல் முகத்தஸ் எனும் பள்ளிவாசலுக்குகொண்டு சென்றார்கள். பிறகு அங்கிருந்து அவர்களை வானத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். அங்கு அவர்கள் தம் இறைவனின்

மாபெரும் அத்தாட்சிகளைக் கண்டார்கள். வானில் வைத்தே ஐவேளைத் தொழுகைகள் கடமையாக்கப்பட்டன. அதே இரவில் அவர்கள் தெளிந்த உள்ளத்துடனும் அழுத்தமான உறுதியுடனும் மக்காவிற்குத் திரும்பி வந்தார்கள்.

மறுநாள் காலையில் கஅபதுல்லாவிற்குச் சென்று நடந்ததை மக்களிடம் கூறினார்கள். அப்போது இறைநிராகரிப்பாளர்கள் அவர்களைப் பொய்யர் என்று கடுமையாகத் தூற்றினர். கேலியும் கிண்டலும் செய்தனர். பின்பு அங்கு அமர்ந்திருந்த சிலர் பைத்துல் முகத்தஸ் எப்படி இருந்தது என்பதைக் கூறும்படிக் கேட்டனர். இவ்வாறு அவர்கள் கேட்டதன் நோக்கம் நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்களை இயலாதவர்களாக ஆக்க வேண்டுமென்பதே! நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் அதன் ஒவ்வொரு பகுதி பற்றி விரிவாகக் கூற ஆரம்பித்தார்கள். நிராகரிப்பாளர்கள் இப்படிக் கேட்டதோடு நின்றுவிடவில்லை மாறாக வேறொரு ஆதாரமும் எங்களுக்கு வேண்டுமெனக் கூறினார்கள்.

அதற்கு நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் வழியில் மக்காவை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்த ஒரு வியாபாரக் கூட்டத்தைச் சந்தித்தேன் என்று கூறினார்கள். அவர்களின் தன்மைகளையும் அவர்களின் ஒட்டகங்களின் எண்ணிக்கையையும் அவர்கள் வந்த நேரத்தையும் அவர்களிடம் தெரிவித்தார்கள். நபிகள் நாயகம்(ஸல்)உண்மையையே கூறினார்கள். ஆனால் நிராகரிப்பாளர்களோ தமது இறைநிராகரிப்பு, பிடிவாதம், நம்ப மறுப்பது ஆகிவற்றிலேயே மூழ்கி வழிதவறிச் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். மிஃராஜ் சென்று வந்த காலையில் ஜிப்ரீல்(அலை) வந்து நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்களுக்கு ஐவேளைத் தொழுகைகளின் முறைகளையும் அதற்குரிய நேரங்களையும் கற்றுக் கொடுத்தார்கள். அதற்கு முன்னர் தொழுகை காலையிலும் மாலையிலும் இரண்டு ரக்அத்துகளாக இருந்தது.

குறைஷிகள் சத்தியத்தை வெறுப்பதில் உறுதியாக இருந்து கொண்டிருந்த இந்த நேரத்தில் நபிகள் நாயகம் (ஸல்)அவர்கள் மக்காவுக்கு வரக்கூடிய மக்களை அவர்களுடைய கூடாரங்களிலும் அவர்கள் வந்து தங்கியிருக்கக் கூடிய இடங்களிலும் சந்தித்து அவர்களுக்கு இஸ்லாத்தை விளக்கிக் கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள். நபிகள் நாயகம் (ஸல்)அவர்களின் பெரிய தகப்பனார் அபூலஹபோ நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து சென்று அவர்களைக் குறித்தும் அவர்களின் பிரச்சாரம் குறித்தும் மக்களை எச்சரித்து வந்தான். ஒரு தடவை நபிகள் நாயகம் (ஸல்)அவர்கள் மதீனாவிலிருந்து வந்த ஒரு கூட்டத்தாரிடம் சென்று அவர்களை இஸ்லாத்தின் பால் அழைத்தார்கள். அதை அவர்கள் கவனமாகக் கேட்டார்கள். அவர்களை ஈமான் கொண்டு அவர்களைப் பின்பற்றுவதென முடிவு செய்தார்கள்.

ஒரு நபி அனுப்பப்பட இருக்கிறார் என்றும் அவர் வரும் காலம் அண்மித்து விட்டது என்றும் யூதர்கள் வழியாக மதீனா வாசிகள் கேட்டிருந்தார்கள். நபிகள் நாயகம் (ஸல்)அவர்கள் அவர்களை இஸ்லாத்தின் பால் அழைத்ததும் யூதர்கள் கூறிய நபி இவர்தான் என்பதை அறிந்து கொண்டு விரைந்து வந்து இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். இது விஷயத்தில் யூதர்கள் தங்களை முந்திவிடக்கூடாதெனவும் கூறிக்கொண்டார்கள். அவர்கள் மொத்தம் ஆறு பேர். மறு ஆண்டு 12 ஆண்கள் வந்து நபிகள் நாயகம் (ஸல்)அவர்களிடம் ஒன்று சேர்ந்தனர். நபிகள் நாயகம் (ஸல்)அவர்கள் அவர்களுக்கு இஸ்லாத்தைக் கற்றுக் கொடுத்தார்கள்.

அவர்கள் மதீனாவுக்கு திரும்பிச் சென்றபோது அவர்களுக்கு குர்ஆனைப் படித்துக் கொடுப்பதற்காகவும் மார்க்கச் சட்டங்களை விளக்கிக் கூறுவதற்காகவும் முஸ்அப் இப்னு உமைர் (ரலி)அவர்களை நபியவர்கள் அவர்களுடன் அனுப்பி

வைத்தார்கள். முஸ்அப் இப்னு உமைர் (ரலி) அவர்களால் மதீனாவாசிகளுக்கு நல்லதொரு பலனை ஏற்படுத்த முடிந்தது. ஓராண்டிற்குப் பின் அவர்கள் மக்காவுக்கு திரும்பி வந்த போது அவர்களுடன் 72 ஆண்களும் 2 பெண்களும் இருந்தனர். அவர்களை நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஒன்று கூட்டினார்கள். அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மார்க்கத்திற்கு உதவி புரிவதற்கும் அவர்களின் கட்டளையை ஏற்று நடப்பதற்கும் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார்கள். அதன் பின்னர் அவர்கள் மதீனாவுக்குத் திரும்பிச் சென்றார்கள்.

அழைப்புப் பணியின் புதிய கேந்திரம்

சத்தியத்திற்கும் சத்தியவாதிகளுக்கும் புகலிடமாகவும் பாதுகாப்பான இடமாகவும் மதீனா ஆகிவிட்டது. மதீனாவை நோக்கி முஸ்லிம்களின் ஹிஜ்ரத் பயணம் தொடங்கியது. எனினும் குறைஷிகள் முஸ்லிம்களை ஹிஜ்ரத் செய்யவிடாமல் தடுக்க உறுதி கொண்டனர். ஹிஜ்ரத் செய்பவர்களில் சிலர் பலவகையான துன்பங்களையும் துயரங்களையும் சந்தித்தனர். முஸ்லிம்கள் குரைஷிகளுக்குப் பயந்து ரகசியமாக ஹிஜ்ரத் செய்து கொண்டிருந்தனர்.

உமர் (ரலி) அவர்களின் ஹிஜ்ரத் வீரத்திற்கும் சவாலுக்கும் ஓர் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கியது. ஏனெனில் அவர்கள் தமது வாளை உருவிக்கொண்டு, வில்லை ஏந்திக்கொண்டு கஅபதுல்லாவிற்குச் சென்று அதை வலம் வந்து விட்டு பின்னர் இணைவைப்பவர்களை நோக்கி, "எவன் தனது மனைவியை விதவையாக்க விரும்புகிறானோ அல்லது தனது குழந்தையை அநாதையாக்க விரும்புகிறானோ அவன் என்னிடம் வரட்டும்! இதோ நான் ஹிஜ்ரத் புறப்படுகிறேன்!" எனக் கூறி விட்டுச் சென்றார்கள். எவரும் அவரைத் தடுக்கத் துணியவில்லை. அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள் ஹிஜ்ரத் செல்வதற்கு நபிகள்

நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் அனுமதி கேட்டார்கள். அதற்கவர் கள் அவசரப்படாதீர்கள் அல்லாஹ் உங்களுக்கு ஒரு பயணத் தோழரை ஏற்படுத்தக்கூடும் எனக் கூறினார்கள்.

இறுதியாக பெரும்பாலான முஸ்லிம்கள் ஹிஜ்ரத் செய்து விட்டனர். இதைப் பார்த்ததும் குறைஷிகள் கொதித்தெழுந் தார்கள். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் அந்தஸ்தும் அவர் களின் பிரச்சாரமும் மேலோங்கி வருவது குறித்து அஞ்சினார் கள். இது விஷயமாக அவர்கள் ஆலோசனை நடத்தி நபிகள் நாயகத்தைக் கொன்றுவிடத் தீர்மானித்தார்கள்.

அபூஜஹ்ல் கூறினான்: நம்மிலுள்ள எல்லாக் கோத்திரத்தி லிருந்தும் திடகாத்திரமான ஒரு வாலிபனைத் தேர்வு செய்து அவர்களிடம் வாளைக் கொடுத்து விட வேண்டும். அவர்கள் அனைவரும் முஹம்மதைச் சுற்றி வளைத்து எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரே வெட்டாக அவரை வெட்டிவிட வேண்டும். இவ் வாறு செய்வதால் அவரின் கொலைக் குற்றம் எல்லா கோத் திரத்திலும் பிரிந்து சென்றுவிடும். அதன் பிறகு பனூஹாஷிம் களால் எல்லோரையும் பகைத்துக் கொள்ள முடியாது. இது வே எனது கருத்தாகும். இந்த சதித்திட்டத்தை அல்லாஹ் சங்கைக்குரிய தனது நபிக்கு தெரி வித்து விட்டான்.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அபூபக்கர் (ரலி) அவர்களு டன் ஹிஜ்ரத்துச் செய்ய முடிவு செய்தார்கள். அந்த இரவில் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அலீ (ரலி) யிடம் தம்முடைய இடத்தில் உறங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். இதன் நோக்கம் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தமது வீட்டி லேயே இருக்கிறார்கள் என மக்கள் எண்ணிக்கொள்ள வேண் டும் என்பதே. மேலும் அலீ (ரலி) யிடம் உமக்கு எந்தத் துன்ப மும் நேராது எனவும் தெரிவித்தார்கள். சதிகாரர்கள் வந்து வீட்டை முற்றுகையிட்டார்கள். படுக்கையிலிருந்த அலீ (ரலி) யைப் பார்த்துவிட்டு அவர் முஹம்மது தான் என எண்ணிக்

கொண்டார்கள். அவர் எப்போது வெளியே வருவார் என்பதை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள் அவரைத் தீர்த்துக்கட்ட வேண்டும் என்பதற்காக. அவர்கள் வீட்டை முற்றுகையிட்டிருக்கும் நிலையிலேயே நபிகள் நாயகம் (ஸல்) மண்ணை அள்ளி அவர்களின் தலையில் தூவிவிட்டு வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். அல்லாஹ் அவர்களின் பார்வையைப் பறித்து விட்டான். ஆகவே அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் புறப்பட்டுச் சென்றதை உணரவில்லை.

நபி (ஸல்) அவர்கள் நேராக அபூபக்கர் (ரலி) யிடம் சென்றார்கள். பிறகு இருவரும் சேர்ந்து சுமார் 5 மைல் தூரம் சென்று ஸவ்ர் எனும் குகையில் ஒளிந்து கொண்டனர். குறைஷி இளைஞர்கள் காலை வரை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். காலையில் அலீ (ரலி) அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் படுக்கையிலிருந்து எழுந்ததும் குறைஷிகளிடம் பிடிபட்டார்கள். அவர்களிடம் முஹம்மத் எங்கே? எனக் கேட்டார்கள். அதற்கவர்கள் எதுவுமே கூறவில்லை. அதனால் அவர்கள் அவர்களை அடித்து இழுத்துச் சென்றார்கள். ஆனால் எந்தப் பலனுமில்லை. பின்னர் குறைஷிகள் எல்லா பாகங்களிலும் தேடுவதற்கு ஆள் அனுப்பினார்கள். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களை உயிருடனோ பிணமாகவோ கொண்டு வருபவருக்கு நூறு ஒட்டகங்கள் பரிசாகத் தரப்படுமென அறிவித்தார்கள்.

அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களைத் தேடி அந்த குகை வாசலுக்கே வந்து விட்டார்கள். எந்த அளவுக்கு எனில் அவர்களில் ஒருவன் கீழே குனிந்து தன் பாதங்கள் வழியாகப் பார்த்து விட்டால் அவர்கள் இருவரையும் கண்டு கொள்வான். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு ஏதும் நேர்ந்து விடுமோ என அபூபக்ர் (ரலி) பெரிதும் கவலை கொண்டார்கள். அப்போது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அபூபக்ரே! நாம் இருவர்

தான் இருக்கிறோம் என எண்ணிக்கொண்டீரா? அல்லாஹ்வுடன் சேர்ந்து நாம் மூவரல்லவா? எனவே நீங்கள் கவலைப் படாதீர்கள் நிச்சயமாக அல்லாஹ் நம்முடன் இருக்கிறான்! எனக் கூறினார்கள். ஆனால் அக்கூட்டத்தினர் அவ்விருவரையும் பார்க்கவில்லை. இருவரும் குகையில் மூன்று நாட்கள் தங்கியிருந்துவிட்டு பிறகு மதீனாவை நோக்கி நடந்தனர். பயணம் நீண்ட பயணமாக இருந்தது. வெயில் தீயாகக் கொளுத்தியது.

இரண்டாம் நாள் மாலையில் அவ்விருவரும் ஒரு கூடாரம் அருகே சென்றனர். அதில் உம்மு மஅபத் எனச் சொல்லப்படும் ஒரு பெண்ணைக் கண்டனர். அவரிடம் உணவும் தண்ணீரும் கேட்டனர். அவரிடம் எதுவுமே இல்லை. மெலிந்த ஒரே ஒரு ஆட்டைத் தவிர! அதன் பலவீனம் அதை மேய்ச்சலுக்குச் செல்ல முடியாதவாறு தடுத்திருந்தது. அதில் துளிப் பால் கூட இல்லை. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அதன் அருகில் சென்று அதன் பால் மடியைத் தடவி பால் கறந்து ஒரு பெரிய பாத்திரத்தை நிரப்பினார்கள். அதைப் பார்த்து விட்டு உம்மு மஃபத் திகைத்துப்போய் நின்று கொண்டிருந்தார். பிறகு அனைவரும் தாகம் தீர அருந்தினர். பிறகு இரண்டாம் முறையும் பால் கறந்து பாத்திரத்தை நிறைத்து, அதை உம்மு மஅபதிடம் கொடுத்து விட்டு நடையைத் தொடர்ந்தனர்.

மதீனாவாசிகள் ஒவ்வொரு நாளும் மதீனாவிற்கு வெளியே நின்று கொண்டு நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் வந்து சேர்வதை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். நபியவர்களும் அபூபக்ரும் மதீனா சென்றடைந்த நாளன்று அவர்களை வாழ்த்துச் சொல்லி மகிழ்வோடு வரவேற்றனர். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவின் மேட்டுப் பகுதியிலுள்ள குபா என்னுமிடத்தில் இறங்கினார்கள். அங்கு நான்கு நாட்கள் தங்கியிருந்தார்கள். அங்கு குபா பள்ளிவாசலை நிர்மாணித்தார்கள். இஸ்லாத்தில் முதன் முதலில் கட்டப்பட்ட பள்ளி இது தான்.

ஐந்தாம் நாள் மதீனாவுக்குப் புறப்பட்டார்கள். அன்ஸாரி களில் பெரும்பாலோர் நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்களை அழைத்துச் சென்று அவர்களுக்கு விருந்துபசரிப்பதன் சிறப் பைத் தாங்களே பெற முயற்சித்தார்கள். அதனால் போட்டி போட்டுக்கொண்டு அவர்களுடைய ஒட்டகத்தின் கடிவாளத் தைப் பிடித்துக் கொண்டார்கள். அப்போது நபிகள் நாயகம் (ஸல்)அவர்கள் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி ஒட்டகத்தை விட்டு விடுங்கள்! நிச்சயமாக அது இறை ஆணைக்குக் கட்டுப் பட்டது எனக் கூறினார்கள்.

அல்லாஹ் ஏவிய இடத்தை அடைந்ததும் அந்த ஒட்டகம் படுத்துக் கொண்டது. நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் அதிலி ருந்து இறங்கவில்லை. உடனே அது எழுந்து சிறிது தூரம் நடந்தது. பிறகு திரும்பி வந்து மீண்டும் அதன் முதல் இடத்தி லேயே படுத்துக் கொண்டது. அதன் பிறகு நபிகள் நாயகம் (ஸல்)அவர்கள் அதிலிருந்து இறங்கினார்கள். அதுதான் மஸ் ஜிதுன் நபவி- நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் கட்டிய பள்ளி வாசல் உள்ள இடமாகும். நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள்அபூ அய்யூப் அல்-அன்சாரி வீட்டில் தங்கினார்கள். அலீ(ரலி)அவர் கள் நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்களுக்குப் பின் மூன்று நாட் கள் மக்காவில் தங்கிவிட்டு பிறகு மதீனா புறப்பட்டார்கள். குபாவில் நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்களுடன் வந்து சேர்ந் தார்கள்.

மதீனாவில் நபிகள் நாயகம்

நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் ஒட்டகம் படுத்த இடத்தை அதற்குரியவர்களிடமிருந்து விலைக்கு வாங்கிய பின் அந்த இடத்தில் பள்ளிவாசலைக் கட்டினார்கள். முஹாஜிர்களுக் கும் அன்ஸாரிகளுக்குமிடையே நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர் கள் சகோதர பந்தத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். (மக்காவைத்

துறந்து மதீனா வந்தவர்கள் முஹாஜிர்கள். முஹாஜிர்களுக்கு உதவி செய்த மதீனாவாசிகள் அன்ஸாரிகள்) அதாவது முஹாஜிர் ஒவ்வொருவரையும் அன்ஸார்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் சகோதரர்களாக்கி அவர்களின் சொத்துக்களில் பங்குதாரர் களாக்கினார்கள். முஹாஜிர்களும் அன்ஸாரிகளும் ஒன்றாகவே செயல்படத் தொடங்கினர். அவர்களிடையே சகோதரத்துவ பந்தம் அதிகரித்தது.

குறைஷிகளுக்கு மதீனாவிலுள்ள யூதர்களுடன் தொடர்பிருந்தது. அந்த யூதர்கள் முஸ்லிம்களிடையே பிரிவினையையும் குழப்பங்களையும் தோற்றுவிக்க முயற்சித்தார்கள். குறைஷிகளும் முஸ்லிம்களை அச்சுறுத்திக் கொண்டும் அவர்களை தீர்த்துக்கட்டிவிடுவோம் என்று எச்சரித்துக்கொண்டுமிருந்தனர். இவ்வாறாக முஸ்லிம்களுக்கு மதீனாவின் உள்ளேயும் வெளியேயும் ஆபத்துக்கள் சூழ்ந்திருந்தன. தம்முடன் ஆயுதங்கள் இல்லாமல் நபித்தோழர்கள் இரவைக் கழிக்க முடியாத அளவுக்கு நிலமை சென்று விட்டிருந்தது.

இந்த ஆபத்தான காலகட்டத்தில் தான் அல்லாஹ் போர் செய்வதற்கு அனுமதியளித் தான். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் எதிரிகளின் நடவடிக்கைகளைத் தெரிந்து கொள்வதற்காகவும் எதிரிகளின் வியாபாரக் கூட்டத்தினர் மீது தங்களின் பிடியை இருக்கிக் கொள்வதற்காக அவர்களை வழிமறிப்பதற்காகவும் சிறு சிறு படைகளை அனுப்ப ஆரம்பித்தார்கள். இதன் நோக்கம் முஸ்லிம்களின் வலிமையை அவர்களுக்கு உணர்த்த வேண்டும். அதனால் அவர்கள் முஸ்லிம்களுடன் இணக்கமாகி முஸ்லிம்களை இஸ்லாத்தின்படி செயல்படுவதற்கும் இஸ்லாத்தைப் பரப்புவதற்கும் சுதந்திரமாக விட்டு விட வேண்டும் என்பதுதான். அதுபோல சில கூட்டத்தாருடன் நேச உடன்படிக்கையும் செய்து கொண்டார்கள்.

பத்ருப் போர்

ஒரு முறை நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் குறைஷிகளின் வியாபாரக் கூட்டம் ஒன்றை வழிமறிக்க முடிவு செய்து 313 பேர்களுடன் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். அவர்களுடன் 2 குதிரைகளும் 70 ஒட்டகங்களும் மட்டுமே இருந்தன. குறைஷிகளின் அந்த வியாபாரக் கூட்டத்திடம் ஆயிரம் ஒட்டகங்கள் இருந்தன. அக்கூட்டத்தினரை அபூசுஃப்யான் வழிநடத்தி வந்தார். அவருடன் 40 பேர் இருந்தனர். ஆயினும் அபூசுஃப்யான் முஸ்லிம்கள் புறப்பட்டு வருவதை அறிந்து மக்காவிற்குச் செய்தி அனுப்பி உதவி தேடினார். மேலும் தனது வழியை மாற்றி வேறு வழியில் சென்றார். அவர்களை வெல்ல முஸ்லிம்களால் முடியவில்லை. குறைஷிகளோ ஆயிரம் படைவீரர்களுடன் புறப்பட்டு வந்தனர். எனினும் அவர்களிடம் அபூசுஃப்யானின் தூதர் வந்து வியாபாரக் கூட்டம் தப்பித்து விட்டதைத் தெரிவித்து மக்காவிற்கே திரும்பிச் செல்லும்படி வேண்டினார். ஆனால் திரும்பிச் செல்ல அபூஜஹ்ல் மறுத்து விட்டான். குறைஷிகளின் படை தொடர்ந்து பயணமாகி பத்ரு மைதானத்தை அடைந்தது.

குறைஷிகள் புறப்பட்டு வருவதை அறிந்த நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தமது தோழர்களிடம் கலந்தாலோசித்தார்கள். அனைவரும் இறைநிராகரிப்பாளர்களோடு போர் செய்ய சம்மதம் தெரிவித்தனர். ஹிஜ்ரி 2 ஆம் ஆண்டு ரமலான் 17 அன்று வெள்ளிக் கிழமை காலை இரு படைகளும் நேருக்கு நேர் சந்தித்து கடும் போர் செய்தனர். முஸ்லிம்களின் வெற்றியுடன் போர் முடிந்தது. முஸ்லிம்களில் 14 பேர் உயிர்த்தியாகம் செய்தனர். இணைவைப்பவர்களில் 70 பேர் கொல்லப்பட்டனர். 70 பேர் சிறை பிடிக்கப்பட்டனர். இந்தப் போர் நடந்து கொண்டிருக்கும்போதே நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மகளும் உஸ்மான் (ரலி) அவர்களின் மனைவியுமான ருகைய்யா (ரலி)

அவர்கள் (மதீனாவில்) மரணமடைந்தார்கள். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் உஸ்மான் (ரலி) அவர்களை நோயாளியான அவர்களின் மனைவியுடன் இருக்கவேண்டுமென வேண்டிக் கொண்டதால் அவர்கள் போருக்கு வராமல் தமது மனைவி யுடன் தங்கிவிட்டார்கள். இப்போருக்குப் பிறகு நபிகள் நாய கம் (ஸல்) அவர்கள் உஸ்மான் (ரலி) அவர்களுக்கு தமது இரண் டாவது மகள் உம்மு குல்ஸூம் (ரலி) யை மணமுடித்துக் கொ டுத்தார்கள். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுடைய இரு பெண் மக்களை மணந்து கொண்டதால் உஸ்மான் (ரலி) அவர்கள் துன் நூரைன்- இரண்டு பிரகாசம் உடையவர்-என்ற சிறப்புப் பெயர் சூட்டப்பட்டார்கள்.

பத்ருப்போர் முடிந்த பின்னர் முஸ்லிம்கள் அல்லாஹ்வின் உதவி குறித்து மகிழ்சியடைந்தவர்களாக மதீனாவுக்குத் திரும்பினர். கைதிகளையும் தங்களுடன் அழைத்து வந்தனர். போரில் கிடைத்த பொருட்களும் இருந்தன. கைதிகளைப் பொறுத்த வரை சிலர் பிணைத் தொகை கொடுத்து விடுதலை பெற்றார்கள். வேறு சிலர் பிணைத் தொகையின்றி விடுதலை பெற்றார்கள். மற்றும் சிலரோ பத்து முஸ்லிம் பிள்ளைகளுக்கு எழுதப் படிக்கக் கற்றுக் கொடுத்து அதையே ஈடாகத் தந்து விடுதலை பெற்றார்கள்.

உஹதுப் போர்

பத்ருப் போருக்குப் பிறகு முஸ்லிம்களுக்கும் மக்காவில் உள்ள இறைநிராகரிப்பாளர்களுக்குமிடையே பல போர்கள் நடந்தன. இரண்டாவதாக நடந்த போர் உஹதுப் போராகும். இப்போரில் இணைவைப்பாளர்களே வென்றார்கள் முஸ்லிம் கள் தோற்றார்கள். காரணம் முஸ்லிம்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் ஆணைக்குக் கீழ்ப்படியாமல் மாறு செய்தார் கள். அவர்களுக்காக நபியவர்கள் தீட்டிய திட்டத்தைக்

குலைத்தார்கள். இப்போரில் மக்காவாசிகளிடம் மூவாயிரம் போர் வீரர்கள் இருந்தனர். முஸ்லிம்கள் சுமார் எழுநூறு பேர் தான் இருந்தனர்.

இந்தப் போருக்குப் பின்னர் யூதர்களில் சிலர் மக்காவாசி களிடம் சென்று மதீனாவிலுள்ள முஸ்லிம்கள் மீது போர் தொடுக்குமாறு அவர்களைத் தூண்டினர். அவர்களுக்கு உதவி செய்வதாகவும் வாக்களித்தனர். அதை அவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டனர். பிறகு யூதர்கள் வேறு பல குலங்களையும் முஸ் லிம்களுக்கெதிராகப் போர் செய்யுமாறு தூண்டினர். அவர்க ளும் சம்மதம் தெரிவித்தனர். எல்லா இடங்களிலிருந்தும் இணைவைப்பவர்கள் மதீனாவை முன்னோக்கி வந்தனர். இறுதியாக மதீனாவைச் சுற்றி பத்தாயிரம் போர் வீரர்கள் ஒன்று திரண்டுவிட்டனர்.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் எதிரிகளின் நடவடிக்கை களை அறிந்துதம் தோழர் களிடம் கலந்தாலோசித்தார்கள். அப்போது ஸல்மான் ஃபாரிஸி (ரலி) அவர்கள் மதீனாவைச் சுற்றி மலைகளில்லாத பகுதிகளில் அகழ் தோண்டுமாறு ஆலோ சனை கூறினார்கள். அகழ் தோண்டுவதில் எல்லா முஸ்லிம் களும் பங்குகொண்டு விரைவாகத் தோண்டி முடித்தார்கள். இணைவைப்பவர்கள் அகழைக் கடக்க முடியாமல் சுமார் ஒரு மாத காலமாகத் தங்கிவிட்டனர். பின்னர் இணைவைப்பவர் களின் மீது ஒரு பயங்கரமான காற்றை அல்லாஹ் அனுப்பி வைத்தான். அது அவர்களின் கூடாரங்களைப் பெயர்த்து தெறிந்தது. அவர்களுக்குப் பயம் ஏற்பட்டு விரைவாக ஊருக் குத் திரும் பிவிட்டனர்.

மக்காவை வெற்றி கொள்ளுதல்

ஹிஜ்ரி எட்டாம் ஆண்டு நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மக்காவின் மீது படையெடுக்கவும் அதை வெற்றிகொள்ளவும்

திட்டமிட்டார்கள்.ரமலான் 10 ஆம் நாள் பத்தாயிரம் படை வீரர்களுடன் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள்.சண்டையில்லாமல் மக்காவினுள் நுழைந்தார்கள். குறைஷிகள் சரணடைந்தார்கள். அல்லாஹ் முஸ்லிம்களுக்கு உதவி செய்தான். நபிகள் நாயகம்(ஸல்) ஹரம் ஷரீஃபிற்குச் சென்று கஅபதுல்லாவை வலம் வந்து அதனுள் இரண்டு ரக்அத்துகள் தொழுதார்கள். அதன் பின்னர் கஅபா ஆலயத்தினுள்ளும் அதன் மேலும் இருந்த சிலைகள் அனைத்தையும் உடைத்தெரிந்தார்கள்.

பிறகு நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் கஅபாவின் வாசலின் மீது நின்றார்கள்.குறைஷிகள் கீழே அணிவகுத்து நின்று நபிகள் நாயகம்(ஸல்)தம்மை என்ன செய்யப் போகிறார்களோ என எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர்.அப்போது நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள்,குறைஷிகளே! நான் உங்களை என்ன செய்ய வேண்டுமென நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்? எனக் கேட்டார்கள். அதற்கவர்கள், நீங்கள் சிறந்த சகோதரர்! சிறந்த சகோதரனின் மகன்! நல்லதையே செய்வீர்கள்! எனக் கூறினார்கள். உடனே நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் செல்லுங்கள்! நீங்கள் அனைவரும் விடுதலை பெற்றவர்கள் எனக் கூறினார்கள்.

தமது தோழர்களைக் கொடுமைப்படுத்தி, கொலையும் செய்து, தமக்கும் தொல்லை கொடுத்து, நாட்டை விட்டே தம்மை வெளியேற்றிய விரோதிகளை நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மன்னித்து விட்டதில் மிகப் பெரும் உதாரண புருசராகத் திகழ்ந்தனர். மக்கா வெற்றிக்குப் பின்னர் மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக இஸ்லாத்தில் நுழைந்தனர். ஹிஜ்ரி 10 ஆம் ஆண்டு நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் ஹஜ் செய்தார்கள். அதுதான் அவர்கள் செய்த ஒரே ஹஜ். அவர்களுடன் லட்சத்திற்கும் அதிகமானோர் ஹஜ் செய்தனர். ஹஜ்ஜை நிறைவு செய்த பின் நபிகள் நாயகம் மதீனாவுக்குத் திரும்பினார்கள்.

நபிகள் நாயகத்தின் மரணம்

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஹஜ்ஜிலிருந்து திரும்பி இரண்டரை மாதத்திற்குப் பிறகு அவர்களுக்கு நோய் ஏற்படத் தொடங்கியது. அது நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக் கொண்டிருந்தது. மக்களுக்கு இமாமாக நின்று தொழுகை நடத்த இயலாமலானபோது அபூபக்ரை மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்தும்படி கேட்டுக் கொண்டார்கள். ஹிஜ்ரி 11 ஆம் ஆண்டு ரபீவுல் அவ்வல் 12 ஆம் நாள், திங்கட் கிழமை நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மரணமடைந்தார்கள். உயர்வு மிக்க நண்பனான அல்லாஹ்விடம் திரும்பிவிட்டார்கள். அப்போது அவர்கள் 63 வயதை நிறைவு செய்திருந்தார்கள்.

இச்செய்தி நபித்தோழர்களுக்குக் கிடைத்ததும் உணர் விழந்து போகும் அளவு துக்கம் அடைந்தனர். இச்செய்தியை அவர்கள் நம்பவில்லை. பிறகு அவர்களுக்கு மத்தியில் அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள் உரை நிகழ்த்தி அவர்களை அமைதி படுத்தினார்கள். மேலும் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களும் மனிதர் தான். ஏனைய மனிதர்கள் மரணமடைந்து விடுவது போலவே அவர்களும் மரணமடைந்து விடுகிறார்கள் என்பதை விளக்கிக் கூறினார்கள். பிறகு மக்கள் அமைதியடைந்தனர். அதன் பிறகு நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் குளிப்பாட்டப்பட்டு, கஃபன் செய்யப்பட்டு, அடக்கமும் செய்யப்பட்டார்கள்.

அதன் பின்னர் முஸ்லிம்கள் அபூபக்ர் சித்தீக் (ரலி) அவர்களைத் தங்களுக்கு கலீஃபாவாகத் தேர்ந்தெடுத்தனர். அவர்கள் தான் நேர்வழி பெற்ற கலீஃபாக்களில் முதல் கலீஃபா. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மக்காவில் நபியாக ஆவதற்கு முன் 40 ஆண்டுகளும் நபியாக ஆன பின் 13 ஆண்டுகளும் மதீனாவில் பத்து ஆண்டுகளும் வாழ்ந்துள்ளார்கள்.

நற்குணங்கள்

நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் மக்கள் அனைவரினும் வீரமிக்கவர்களாக இருந்தனர். அலீ(ரலி)அவர்கள் கூறினார்கள்: "எதிரிப் படையினரும் நாமும் நேருக்கு நேர் மோதி, போர் உக்கிரமமாக நடைபெறும்போது நாங்கள் நபி(ஸல்) அவர்களுக்கு அருகில் நின்று போரிடுவது கொண்டு எங்களைத் தற்காத்துக் கொள்வோம்."

நபியவர்கள் மக்கள் அனைவரினும் பெரும் கொடைவள்ளலாகத் திகழ்ந்தார்கள். அவர்களிடம் யாரும் எதையும் கேட்டு அவர்கள் இல்லையெனக் கூறியதில்லை. அவர்கள் மக்களில் பெரும் சகிப்புத் தன்மை உடையவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் தமக்காக யாரையும் பழி வாங்கியது கிடையாது. தமக்காக யாரையும் கோபப்பட்டதும் கிடையாது. ஆனால் அல்லாஹ்வினால் புனிதமாக்கப்பட்டவற்றிற்குப் பங்கம் விளைவித்தால் அப்போது அல்லாஹ்வுக்காக என்று மட்டுமே பழி வாங்குபவர்களாக இருந்தார்கள்.

உரிமைகள் விஷயத்தில் நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்களிடம் தம்மவர், அந்நியர் பலமிக்கவர், பலவீனர் அனைவரும் சமமே. மேலும் "இறையச்சத்தைக் கொண்டே தவிர ஒருவர் இன்னொருவரை விடச் சிறந்து விளங்க முடியாது. மக்கள் அனைவரும் சமமே! முன் சென்ற சமுதாயம் அழிந்து போனதற்குக் காரணம் அவர்களில் செல்வாக்கு மிக்கவன் திருடினால் அவனை விட்டுவிடுவார்கள். பலவீனன் திருடினால் அவனுக்குத் தண்டனை நிறைவேற்றுவார்கள்" என்பதைத் திட்டவட்டமாகக் கூறினார்கள். மேலும் 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக முஹம்மதின் மகள் ஃபாத்திமா திருடினாலும் அவரது கையையும் தறித்துவிடுவேன்' என்றும் கூறினார்கள்.

நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் எந்த உணவையும் குறை கூறியதில்லை. விரும்பினால் உண்பார்கள். விரும்பமில்லை

யென்றால் விட்டுவிடுவார்கள். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தினர், வீட்டில் அடுப்பு எரிக்காமலேயே ஓரிரு மாதங்களைக் கழித்திருக்கின்றனர். அவர்களின் உணவு பேரீத்தம் பழமும் தண்ணீரும்தான். நபிகள் நாயகம் அவர்கள் பசியின் காரணமாக தமது வயிற்றில் கல்லைக் கட்டிக் கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். செருப்பு அறுந்துவிட்டால் தாமே அதை செப்பனிடுவார்கள். கிழிந்த ஆடையைத் தைத்துக் கொள்வார்கள். வீட்டு வேலையில் தமது மனைவியருக்கு உதவி செய்வார்கள். நோயாளிகளைச் சந்திக்கச் செல்வார்கள்.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) மக்களில் மிக்க பணிவு உள்ளவர்களாக இருந்தனர். செல்வந்தர், ஏழை, செல்வாக்குள்ளவர், செல்வாக்கில்லாதவர் என யார் விருந்திற்காக அழைத்தாலும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள். ஏழைகளை நேசிப்பார்கள். அவர்களின் ஜனாஸாவில் கலந்து கொள்வார்கள். ஏழை நோயாளிகளையும் நோய் விசாரிக்கச் செல்வார்கள். ஏழை என்பதற்காக யாரையும் இழிவாகக் கருதமாட்டார்கள். அதிகாரத்தின் அடிப்படையில் எந்த அரசனுக்கும் பயப்படமாட்டார்கள். குதிரை, ஒட்டகம், கழுதை, கோவேறு கழுதை முதலியவற்றில் பயணம் செய்திருக்கிறார்கள்.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மக்களிலேயே அதிகம் புன்னகை செய்பவர்களாகவும் மலர்ந்த முகம் காட்டுபவர்களாகவும் இருப்பார்கள். எத்தனை எத்தனை துன்பங்கள், துயரங்கள் அவர்களை வாட்டினாலும் சரியே! நறுமணத்தை விரும்புவார்கள். அருவறுக்கத்தக்க வாடையை வெறுப்பார்கள். அல்லாஹ் அவர்களுக்கு நற்குணங்களையும் நற்செயல்களையும் ஒருசேரக் கொடுத்திருந்தான்.

முன்னோர் பின்னோர் யாருக்குமே வழங்கப்படாத கல்வி ஞானத்தை அல்லாஹ் அவர்களுக்கு வழங்கியிருந்தான். இத்தனைக்கும் அவர்கள் எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்கள்!

மனிதர்களில் யாரும் அவர்களுக்கு ஆசிரியராக இருந்தது கிடையாது. அல்லாஹ்விடமிருந்தே இந்தக் குர்ஆனைக் கொண்டுவந்தார்கள். இது பற்றி அல்லாஹ் கூறும்போது

“மனிதர்கள் மற்றும் ஜின்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து இந்தக் குர்ஆனைப் போன்ற ஒன்றைக் கொண்டுவர முயன்றாலும் இதைப் போன்று அவர்களால் கொண்டு வர முடியாது. அவர்கள் ஒருவர் மற்றவருக்கு உதவியாளராக இருந்தாலும் சரியே!” (17:88) என்று கூறுகிறான்.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் சிறு வயது முதல் எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்களாகவே வளர்ந்து வந்ததால்தான் பொய்யுரைப்பவர்கள் அவர்களைப் பற்றி, ‘அவர்கள் வேதத்தை பிறரிடமிருந்து எழுதிக் கொண்டார்கள் அல்லது கற்றுக் கொண்டார்கள் அல்லது மற்றவர்களின் புத்தகங்களிலிருந்து படித்துத் தெரிந்து கொண்டார்கள்’ என பொய்யுரைக்க வழியில்லாமல் போய்விட்டது!

நபிகள் நாயகத்தின் அற்புதங்கள்

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட மிகப் பெரும் அற்புதம் திருக்குர்ஆனாகும். அது பண்டிதர்கள் அனைவரையும் இயலமலாக்கியது. அல்லாஹ் திருக்குர்ஆன் மூலம் எல்லோருக்கும் சவால் விட்டான் இதுபோன்ற பத்து அத்தியாயங்களையோ ஒரு அத்தியாயத்தையோ ஒரு வசனத்தையேனும் கொண்டு வாருங்களென்று. திண்ணமாக திருக்குர்ஆன் ஓர் அற்புதம்தான் என்பதற்கு இணைவைப்பவர்களே சான்று பகர்ந்தார்கள்.

இணைவைப்பவர்கள் தங்களுக்கோர் அற்புதம் காட்டும்படி நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் கேட்டனர். அதற்கவர்கள் சந்திரன் பிளப்பதைக் காண்பித்தார்கள். சந்திரன் இரு கூறாகப் பிளந்தது. பல முறை அவர்களின் விரல்களிலிருந்து

நீர் பீறிட்டிருக்கிறது. அவர்களின் உள்ளங்கையிலிருந்த கல் தஸ்பீஹ்-இறைவனைத் துதி செய்தது. பின்பு அதை அபூபக்ர், உமர், உஸ்மான் (ரலி) ஆகியோரின் கையில் வைத்தார்கள். அப்போதும் அது தஸ்பீஹ் செய்தது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தபோது உணவு தஸ்பீஹ் செய்ததை மக்கள் கேட்டனர். அவர்கள் நபியாக அனுப்பப் பட்டதற்குப் பிறகு கற்களும் மரங்களும் பல இரவுகளில் அவர்களுக்கு ஸலாம் கூறியிருக்கின்றன.

நபிகள் நாயகத்தை விஷம் கொடுத்துக் கொன்றுவிட வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு யூதப் பெண் விஷம் கலந்த ஆட்டி றைச்சியை அன்பளிப்பாக வழங்கியபோது அது அவர்களிடம் பேசியது. ஒரு கிராமவாசி தனக்கோர் அற்புதம் காட்டும்படி அவர்களிடம் வேண்டிய போது நபியவர்கள் ஒரு மரத்தைத் தம்மிடம் வரும்படி ஏவினார்கள். அது வந்தது. பிறகு அதைத் திரும்பிச் செல்லுமாறு ஏவியதும் அதன் இடத்திற்கே அது திரும்பிச் சென்றது. பாலில்லாத ஒரு ஆட்டின் மடியை அவர்கள் தடவியதும் அதில் பால் சுரந்தது. அதைக் கறந்து தாமும் அருந்தி அபூபக்ருக்கும் அருந்தக் கொடுத்தார்கள்.

அலீ (ரலி) அவர்களுக்கு கண்வலி ஏற்பட்டபோது நபியவர் கள் அவர்களின் கண்களில் உமிழ்ந்ததும் அவர்கள் குணம டைந்தார்கள். ஒரு நபித்தோழரின் கால் முறிந்து விட்டபோது அதை நபியவர்கள் தமது கையால் தடவியதும் அது குணம டைந்தது. அனஸ் (ரலி) அவர்களுக்காக நீண்ட ஆயுளுக்கும் அதிகமான செல்வத்துக்கும் குழந்தைப் பேற்றுக் கும் துஆச் செய்தார்கள். அவற்றில் அல்லாஹ் அவர்களுக்கு பரகத் செய் யும்படியும் வேண்டினார்கள். அதன்படி அவர்களுக்கு 120 குழந் தைகள் பிறந்தன. அவர்களின் பேரீத்த மரம் வருடத்தில் இரு முறை காய்த்தன. சாதரணமாக ஒரு மரம் ஆண்டுக்கு ஒரு முறைதான் காய்க்கும். அவர்கள் 120 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தனர்.

நபிகள் நாயகம்(ஸல்) மிம்பரில் உரையாற்றிக் கொண்டிருக்கும்போது அவர்களிடம் பஞ்சம் குறித்து முறையிடப்பட்டது. அவர்கள் அல்லாஹ்விடம் துஆச் செய்தார்கள். வானில் மேகமே இல்லாதிருந்தும் உடனே மலைகள் போன்று மேகங்கள் உருவாகி மறு ஜும்ஆ வரை கடும் மழை பெய்தது. மீண்டும் அவர்களிடம் கடும் மழை பற்றி முறையிடப்பட்டது. உடனே அல்லாஹ்விடம் துஆச் செய்தார்கள். மழை நின்று மக்கள் வெயிலில் நடந்து சென்றனர். அகழ்ப்போரில் கலந்து கொண்ட 1000 பேருக்கு சுமார் இரண்டரை கிலோ கோதுமையையும் ஒரு ஆட்டையும் கொண்டு உணவளித்தனர். அவர்கள் அனைவரும் வயிறு நிரம்பி திரும்பிச் சென்றனர். உணவு குறையாமல் அப்படியே இருந்தது.

இதுபோன்றே பஷீர் பின் ஸஅத்(ரலி)யின் மகள் தனது தந்தைக்கும் மாமாவுக்கும் கொண்டு வந்த சிறிது பேரீத்தம் பழத்தை நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அகழ்ப் போரில் கலந்து கொண்ட அனைவருக்கும் உண்ணக் கொடுத்தார்கள். மேலும் அபூஹுரைரா(ரலி)அவர்களின் பையிலிருந்த சிறிது உணவை படையினர் அனைவருக்கும் வயிறார உண்ணக் கொடுத்தார்கள். நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள், தங்களைக் கொல்வதற்காக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த நூறு குறைஷிகளின் கண்களில் மண்ணைத் தூவிவிட்டு சென்றார்கள். அவர்களால் நபியைப் பார்க்க முடியவில்லை. சுராக்கா பின் மாலிக் நபிகள் நாயகத்தைக் கொல்வதற்காக அவர்களைப் பின் தொடர்ந்தார். அவர் நெருங்கி வந்தபோது நபிகள் நாயகம்(ஸல்)அவர்கள் அவருக்கெதிராகப் பிரார்த்தனை செய்தார்கள். அவருடைய குதிரையின் பாதங்கள் மண்ணில் புகுந்தன.

உள்ளே...

1	நபித்துவத்திற்கு முன் அரபியரின் நிலை	3
2	பலியிடப்பட்ட இருவரின் மகன்	4
3	யானை வரலாறு	5
4	நெஞ்சு பிளக்கப்படுதல்	9
5	நபித்துவம்	13
6	பகிரங்கப் பிரச்சாரம்	15
7	அபிஸீனியாவுக்கு ஹிஜ்ரத் செய்தல்	18
8	உமர் (ரலி) இஸ்லாத்தைத் தழுவுதல்	20
9	துயர ஆண்டு	22
10	தாயிஃப் பயணம்	23
11	இஸ்ரா, மிஃராஜ்	25
12	அழைப்புப் பணியின் புதிய கேந்திரம்	28
13	மதீனாவில் நபிகள் நாயகம்	32
14	பத்ருப் போர்	34
15	உஹதுப் போர்	35
16	மக்காவை வெற்றிகொள்ளுதல்	36
17	நபிகள் நாயகத்தின் மரணம்	38
18	நற்குணங்கள்	39
19	நபிகள் நாயகத்தின் அற்புதங்கள்	41

٢٥
التاميلية

السيرة النبوية

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالعليا والسليمانية وشمال الرياض
تحت إشراف وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد
هاتف ٤٧٠٤٤٦٦ / ٤٧٠٥٣٢٢ ناسوخ ٤٧٠٥٠٩٤ ص ب ٨٧٩١٢ الرياض ١١٦٥٢